

*Izabrana kazivanja
ajatolaha Hamneija
o Palestini i Jerusalimu*

*Izabrana kazivanja ajatolaha Hamneija
o Palestini i Jerusalimu*

*Bog je naredio da će
Palestina biti oslobođena.*

*Ajatolah Hamnei,
vrhovni vođa Islamske Republike Iran*

*Izabrana kazivanja
ajatolaha Hamneija
o Palestini i Jerusalimu*

Sadržaj

Reč izdavača	12
------------------------	----

Prvo poglavlje:

<i>Osvrt na istoriju Jerusalima i Palestine</i>	<i>15</i>
---	-----------

Formiranje cionističke države na teritoriji Palestine . . .	20
---	----

Strategija judaizacije Jerusalima	29
---	----

Drugo poglavlje:

<i>Značaj palestinskog pitanja</i>	<i>35</i>
--	-----------

Pitanje Palestine, najvažnije pitanje islamskog sveta . . .	36
---	----

Tugovanje svetog Poslanikovog duha u višnjem svetu zbog Palestine	36
--	----

Pitanje Palestine, najhitnije pitanje islamskog sveta . . .	37
---	----

Pitanje Palestine; velika tragedija današnjeg sveta . . .	38
---	----

Značaj Jerusalima povezano sa pitanjem Palestine . . .	39
--	----

Pitanje Palestine, dva razloga za ključno pitanje islamskog sveta	39
--	----

Palestina, najvažnije pitanje islamskog sveta	41
Pitanje Palestine; glavna osa islamskog ustanka	42
Palestina, najvažnije pitanje današnjeg čovečanstva . . .	43
Svrha debate o Palestini jeste njeno oslobođenje	44
Palestina je deo tela islama	44
Pitanje Palestine jeste važno pitanje ove epohe	45
Veza Palestine sa sudbinom ne-Palestinaca	46
Rat sa Palestinom, zapravo rat sa islamom	47
Ne zaboravite Palestinu zbog muslimana	48

Treće poglavlje:

Islamska Republika i pitanje Palestine

Pitanje Palestine u Islamskoj Republici; stvar mišljenja, a ne političke strategije	50
Podrška potlačenim narodima, posebno palestinskom, deo opšte politika sistema . . .	51
Odlike „imamovog pravca”; poseban fokus na borbu protiv okupatorskog režima	52
Univerzalnost imamovog pokreta	54
Nada u palestinsku revoluciju	54

Pitanje svetog Jerusalima jeste jedno od pitanja naroda i sistema Islamske Republike	55
Narod Irana i sistem Islamske Republike, izvor nade za muslimane	56
Značaj očuvanja dostojanstva Islamske Republike za jačanje duha potlačenih nacija.	57
Iran kao uzor Palestincima	58
Iran, obrazac otpora nacijama	59
Predvodništvo Islamske republike u pružanju podrške Palestini	60
Uliivanje novog života u telo Palestine kroz pokret imama Homeinija	60
Mahanje zastavom islama od strane pokojnog imama uzrok buđenja palestinskog naroda	61
Cionistička vlada i Sjedinjene Države; glavni neprijatelji Islamske Republike	63
Nastavak pokreta u Palestini, uz postojanost Islamske Republike.	65
Uticaj islamske revolucije na palestinsko pitanje	65
Beskompromisnost palestinskog pitanja.	66

Debakl američkog „sporazuma veka”	67
Bliskost i saglasnost muslimanskih sa narodom Irana . . .	67
Odbrana Palestine, odbrana istine	68
Aktivno prisustvo mladih u povorkama na dan Jerusalima	68
Džamija Al-Aksa je prioritet za islamski svet	69
Hvala narodu Irana na učešću u povorkama	69
Palestina; zaštićena od neprijateljskih trikova.	70
Dan vapaja za pravdom	71
Iran podržava Palestinu	71
Otpor palestinskog naroda zavisi od vere i oslanjanja na Boga	72
Dan Jerusalima, dan za ceo svet	73
Učešće palestinskog naroda u ohrabrujućim povorkama	73
Dan Jerusalima jeste dan vapaja muslimana protiv ugnjetavanja.	74
Svetski sistem tiranije zaprepašćen povorkama posvećenim Jerusalimu	74

Moćna odbrana potlačene nacije Palestine	75
Bes muslimana protiv cionističkog režima i njegovih pristalica	75

Četvrto poglavlje:

<i>Odgovornost islamskog sveta</i>	<i>77</i>
Odbacivanje izgovora muslimanskih država zbog njihove ravnodušnosti prema Palestini	78
Povećavanje materijalne, duhovne i političke podrške militantnim pokretima	78
Stubovi otpora	79
Dužnost svih muslimana i onih koji su osvešćeni	80
Pomoć i puna podrška palestinskom narodu, obaveza za sve muslimane.	81
Duhovna pomoć je viša od materijalne	81
Dužnost muslimana i svih ljudi; finansijska podrška	82
Svako je dužan da odgovori na vapaj Palestinaca za pomoć	83
Dužnost muslimana	84
Lek je u rukama muslimana	85

Dužnost muslimana; podrška i opremanje boraca	86
Politička, finansijska i međunarodna pomoć	87
Pomoć muslimanima Palestini; postupanje po Kur'anu . .	87
Dužnost muslimana prema zločinima Izraela.	88
Svaka podela u islamskom svetu jeste istorijski greh . .	89
Nužnost pobune islamskog sveta protiv izraelskih zločina	89
Potreba islamskog sveta da pomoć protiv pretnji potraži od Uzvišenog Boga	90
Potreba da se ponovo pošalje flotila u Gazu	91
Situacija u Palestini; slabost islamskog sveta	91
Odgovornost država u izgradnji novog islamskog Bliskog istoka.	92
Odgovor na poziv u pomoć Palestinaca; muslimanski uslov.	94
Dužnost muslimana je da vrše pritisak na države da pomognu Palestini.	94
Kolektivni međunarodni živi neumorni identitet zasnovan na srčanom uverenju i istinskoj veri jeste faktor izazivanja sila	95

Zahvalnost na blagoslovu palestinske pobune od strane muslimana.	95
---	----

Peto poglavlje:

<i>Dan Jerusalima</i>	97
---------------------------------	----

Korist od narodnih protesta protiv izraelskih zločina . . .	98
---	----

Održavanje živim dana Jerusalima	98
--	----

Efekat obeležavanja Svetskog dana Jerusalima	99
--	----

Dužnost naroda na dan Jerusalima.	99
---	----

Dan Jerusalima, uzrok poraza uzurpatorskog neprijatelja	100
--	-----

Dejstvo najave podrške borcima	101
--	-----

Borba izraelskih pristalica protiv dana Jerusalima . . .	102
--	-----

Dan za Jerusalim i bdenje u najboljoj noći	103
--	-----

Hvala narodu Irana na proslavi dana Jerusalima	104
--	-----

Učestvujte u maršu na dan Jerusalima, po hladnoći i vrućini; razlog poverenja naroda u sistem Islamske Republike	106
--	-----

Dan Jerusalima, faktor pritiska nacija	107
--	-----

Dan Časnog Jerusalima, nezaboravna uspomena na velikog imama	107
Ruka Božanske moći; faktor koji privlači srca da učestvuju u povorci na dan Jerusalima	108
Dan Jerusalima, dan velikog testa za muslimanske narode	109
Uloga dana Jerusalima u očuvanju sećanja na Palestinu	110
Dan Jerusalima, faktor opstanka imena Palestina . . .	111
Dan Jerusalima; simbol poravnanja istine naspram laži	112
Dan Jerusalima; sprečavanje likvidacije Palestine od strane izdajničkih država	113
Dan Jerusalima, nada za borce i zatvorenike u izraelskom zatvoru.	114
Otpor i demonstracije; svetlo nade.	114

Svake godine tokom svetog meseca ramazana, vrhovni vođa IR Iran, ajatolah Hamenei, u svojim obraćanjima podseća javnost na važnost dana Jerusalima i potrebu podrške potlačenom narodu Palestine; njegova obraćanja muslimanima mogu poslužiti kao putokaz da pomognu stvarnim stanovnicima ovog područja i podsete ih na važnost solidarnosti sveta sa nezaštićenim narodom tog regiona.

Zbog postojanja džamije Al-Akse na svojoj teritoriji časnog grada Kuds (Jerusalim) u očima muslimana ima neprocenjivu vrednost, budući da je to sveto mesto bila prva kibla, mesto okretanja muslimana u molitvi, a posebno kao mesto nebeskog uspeća Božijeg poslanika Muhameda (s). I pored značaja ove zemlje i činjenice da je Sveti Kuds danas okupiran od strane cionista, potlačeni narod ove zemlje čeka pomoć muslimana sveta da ovaj grad oslobode od cionista. Nesvakidašnja razboritost i dalekovidost imama Homeinija i dobronamerno vođstvo vrhovnog vođe urodili su plodovima tako što je Svetski dan Kuds postao simbol buđenja islamskog sveta.

Još pre mnogo godina imam Homeini, Bog mu se smilovao, prepoznao je i uobličio ideju da se poslednji ramazanski petak obeležava kao Svetski dan Kuds. To je dan koji ne samo u islamskom svetu, već i kod drugih slobodoljubivih naroda ima posebnu važnost i težinu. On je, zapravo, prilika da svi zainteresovani za palestinsko pitanje tog dan podrže i odbrane potlačeni narod ove zemlje.

U pogledu važnosti ovog dana i prisustva muslimana u protestima protiv zločina cionističkog režima i Sjedinjenih Država, slede izjave koje je ajatolah Hamenei, vrhovni vođa Islamske Republike Iran, dao tokom proteklih godina.

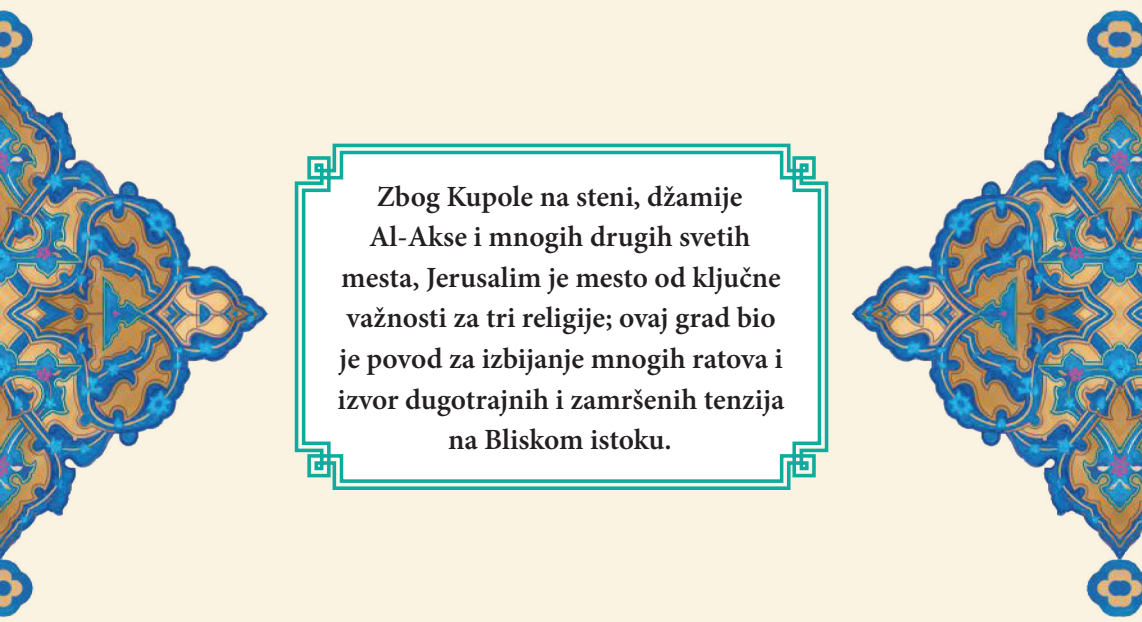
Izabrana kazivanja ajatolaha Hameneja o Palestini i Jerusalmu

Prvo poglavlje:
Osvrt na istoriju
Jerusalima i Palestine

Nusratullah Tadžik

Zbog Kupole na steni, džamije
Al-Akse i mnogih drugih svetih
mesta, Jerusalim je mesto od ključne
važnosti za tri religije; ovaj grad bio
je povod za izbijanje mnogih ratova i
izvor dugotrajnih i zamršenih tenzija
na Bliskom istoku.

Zemlja Palestina, ranije Hanan, zauzima prostor od 25.000 kvadratnih kilometara na istočnoj obali Sredozemnog mora i graniči se sa Egiptom, Sirijom, Jordanom i Libanom. Palestina je plodna zemlja sa umerenom klimom. To je prostor odakle su došli veliki verovesnici poput Isusa /Isa/ i Mojsija /Musa/; tu je živeo poslanik Avram /Ibrahim/, neka je mir nad njima, a i danas je osjetljivo i trustno geopolitičko i strateški značajno područje.

Grad Jerusalem, ili Bejt'ul-mukades, podignut na brdu s pogledom na planinu Morija sa Jehovinim hramom, okružen Sionskom gorom na istoku i Maslinovom gorom na zapadu, jedno od najvažnijih mesta u Palestini.

Otpriblike 2.500 godina pre nove ere, na prostor današnje Palestine doselilo se nekoliko arapskih plemena koji su kasnije postali poznati kao Hananci. Nešto kasnije, jedna grupa ovog naroda se izdvojila i naselila obalska područja ispod libanskih planina postavši poznata kao Feničani. Hananci su u Palestini podigli gradove sa čvrstim bedemima kako bi se zaštitili od pljačkaša, postavili su temelje civilizacije i prihvatili religiju. Izraelci su od njih preuzeli gotovo čitavu osnovu civilizacije i većinu temelja religije. Hanance je činilo nekoliko plemena među kojima su najvažniji bili Jevuseji, koji su živeli u Jerusalimu i njegovoj okolini i Palestinu nazivali „zemljom Hananaca”, jer su ovim regionom vladali od 2500. do 1000 godine p.n.e, odnosno skoro hiljadu petsto godina.

Oko 1805. godina pre Hrista, iz haldejskog grada Ura u Iraku u Hanan se doselio Avram /Ibrahim/. Tu se rodio Ishak koji je dobio Jakova /Jakuba/ nazvanog po imenu „Izrail”, po kome, zbog pripadnosti Jakovu, Jevreje nazivaju „decom

Izraila". Zajedno sa Josifom /Jusuf/ i ostalim sinovima Jakov je otišao u Egipat.

U vreme vladavine faraona Izraelci su se izbacili iz egiptaskog ropstva i pod vođstvom Isusa Navina (Jošua), sa nadom da stignu u obećanu zemlju, došli u Hanan. U novoj sredini odali su se pljačkanju i ubijanju, i ubrzo se sukobili sa tamošnjim stanovnicima, Filistejcima i Hanancima. Vladar Jerusalima sklapa savez sa vladarima pet drugih gradova kako bi zajednički zaustavili zlostavljanje i pljačkanje, međutim Izraelci im nanose poraz koji je bio praćen odmazdom i vešanjima. Otpor su pružili samo Palestinci koji su redovno dobijali bitke protiv Izrailaca, sve dok ovi nisu stekli dovoljno snage i moći da pod svoju kontrolu stave nekoliko gradova. Oko hiljadu godina pre nove ere, David /Davud/, neka je mir nad njim, uspeo je da oduzme Jerusalim od Palestinaca i tu sagradi Bejt'ul-mukades ili Božji dom, koji je dovršio njegov naslednik Solomon /Sulejman/. Grad je podigao Avram neka je mir nad njim, oko 1100 godina nakon što je u Meki izgrađena Kaba, i 970. godina pre rođenja Isusa Hrista.

David (a.s.) je ujedinio sva izraelska plemena i slomio otpor naroda Jebusa (Jerusalima), zauzeo ga i učinio prestonicom svog carstva. Zatim je u okolini Jerusalima naselio dva plemena, Judeje i Benjamina, a ostatak plemena u severnim delovima zemlje, porazio Palestine i Izraelcima formirao carstvo.

David je vladao od 970. do 1010. p.n.e. Po zapovesti Božijoj je započeo izgradnju zgrade Kudsa, Božje kuće. Izgradnja hrama započela je u njegovo vreme, ali je završena u vreme Solomona po imenu hram Solomonov.

Ako znamo da je izgradnju Jerusalima započeo David, a dovršio Solomon, od 967. do 961. p. n. e., to jest za sedam godina, odnosno kako se u Tori kaže da je trajala sedam godina, onda je jerusalimski hram podignut 1000 do 1100 godina nakon izgradnje Kabe, i 970 godina pre rođenja Hrista.

Prorok David sa svojih četrnaest kolena seže do Avrama (a.s.), osnivača Kabe, a prema Jevanđelju po Mateju, Isus je dvadeset osmo kolena od Davida. Kada je je Poslaniku islama objavljeno da promeni pravac okretanja u molitvi koji je do tada bio džamija Al-Aksa u Jerusalimu, Kaba u Meki je postala prvo, a Al-Aksa drugo najvažnije svetište za vernike.

U vreme proroka Davida (a.s.), na Sionsku goru je donet kovčeg zaveta i sagrađen oltar za njegovo čuvanje. Kovčeg je neko vreme bio u rukama Palestinaca da bi bio vraćen Izraelcima koji su ga čuvali na Sionskoj gori sve do vremena Solomona, a onda je prenet u Jerusolim kada je završena njegova izgradnja. Solomonova (a.s.) četrdesetogodišnja vladavina donela je mir Jerusalimu, posle čega se Izraelci se ponovo vraćaju ugnjetavanju i pljačkanju. Oko 730. godine pre nove ere, asirski kralj Salmanasar osvoja Izrael; on jedan broj Jevreja odvodi u ropstvo, a mnoge naseljenike idolopoklonike iz Vavilona šalje u opustelu zemlju. U vreme Nabukodonosora II, 686. godine p. n. e. Asirci su ponovo napali i osvojili Judeju, što je dovelo do rušenja carstva, iskvarenosti i ropstva izraelskog naroda koji su bili ili raseljeni ili postali robovi u Vavilonu. I ovaj put osvajači su uništili Solomonov hram.

Kasniji jevrejski proroci, poput Jeremije, Isaije, Danila (čiji grob se nalazi u iranskom gradu Suzi), koji su bili svedoci razaranja Jerusalima i stradanja i zarobljeništva Jevre-

ja, neprestano su davali obećanja o izbavljenju i dobre vesti o dolasku velikog spasitelja čije su pesme i reči zabeležene u Starom zavetu. U to vreme na istoku se pojavljuje Kir, ahemenidski kralj, koji osvaja jednu zemlju za drugom, što raduje Jevreje i njihove vođe. Konačno, Kir osvaja i Vavilon, oslobađa Jevreje i vraća ih u Palestinu i Jerusalem. Zatim uspostavlja društvo u kojem do izražaja dolazi suživot i tolerancija sa svim narodima, religijama i verskim pravcima, i na njegov nalog ponovo je obnovljena Božija kuća, odnosno Jerusalem. Prosperitet Jerusalima trajao je do kraja vladavine Darija III, da bi oko 323. p. n. e. Aleksandar Veliki započeo invaziju na Iran, Egipat, Siriju, Fenikiju i Palestinu izazvavši velika razaranja, ubistva, pustoš i opljačkao blaga Irana.

Posle Aleksandra, Palestinom su vladali njegovi naslednici. Od 63. p.n.e. započinje period rimske dominacije, koji su posle mnogo sukoba napali Jerermeniju i delove Azije i Afrike, zatim Siriju i Palestinu, kada je ubijeno dvanaest hiljada Jevreja i uništine su zidine grada.

U takvoj situaciji za Jevreje je obećani Hristov dolazak budio nadu i želju za spasenjem. Kada je Isus sa svojim učenicima iz Nazareta prešao u Jerusalem, izveo je mnoga čuda.

Godine 70., sin rimskog cara Vespazijana, Tit, posle višemesečne opsade osvaja Jerusalem, ruši hram, a najveći deo stanovništva je ubijen ili raseljen. Oko trista godina posle Hrista Jerusalem ponovo postaje predmet pažnje, u vreme kada Konstantin prihvata hrišćanstvo kao zvaničnu religiju carstva. Jerusalem tada postaje središte hrišćanstva, u njemu se grade mnoge crkve. Od 135. godine nove ere do više od pet vekova, u Jerusalimu je živela samo nekolicina Jevreja.

Tokom vladavine sasanidskog cara, Hosroa Parviza II, između dva carstva, persijskog i vizantijskog, vodio se rat koji je trajao od 604. do 630. godine. Hosrove snage su nanjele poraz Vizantijcima i pod vođstvom Jevreja koji su bili u savezu sa Persijancima osvojili Jerusalm, ali nakon smrti Hosroa, ova teritorija je ponovo pripala hrišćanima.

Tokom prvih trinaest godina verovesništva kada je Časni Poslanik (s) živeo u Meki, džamija al-Aksa u Jerusalmu bila je prva kibla za muslimane, što se nastavilo i u drugoj godini iseljenja u Medinu, kada je, po Božijoj zapovesti, umesto džamije Al-Akse, kibla postala Časni hram u Meki.

Nakon Poslanikove smrti (s), prvi halifa je započeo osvajanja Sirije i Palestine koje je okončano nakon njegove smrti, u vreme drugog halife, kada su Sirija i Jerusalm pali u muslimanske ruke. Odbranu grada je organizovao patrijarh Sofronije. Nakon četiri meseca opsade započeli su pregovori. Grad se predao muslimanima aprila 637. godine. Sofronije i Omer su potpisali sporazum po kome su se hrišćani obavezali na plaćanje džizije dobijajući za uzvrat slobodu veroispovesti. Većina gradskog stanovništva bili su arapski muslimani za koje je Jerusalm, kao mesto gde se nalazila prva kibla u islamu, bio veoma poštovan i svet grad.

Formiranje cionističke države na teritoriji Palestine

Više od četiri veka osmanski sultani su vladali teritorijom Palestine uključujući i Jerusalm. Viševjekovna osmanska dominacija i njeno širenje u Aziji, Africi i delovima

Evrope zabrinule su evropske zemlje poput Britanije, Francuske, carske Rusije i Italije koje su na svaki način pokušavale da je suzbiju i umanje. U tome je prednjačila Britanija koja je više od svih drugih težila osvajanju vlasti i suzbijanju osmanske moći. Postupanje sultana i celog aparata osmanske uprave prema podanicima i narodu u prostranom carstvu iz dana u dan je poprimalo sve grublje i nemilosrdnije crte. Krajem devetnaestog veka u Palestini, a posebno u Jerusalimu, protiv Osmanlija su izbili brojni ustanci. Britanija je do tada podržavala Osmansko carstvo, a sada naglo menja svoju politiku i okreće se protiv njega. Da bi zadržala kontrolu nad Sueckim kanalom, uticaj u Indiji i srušila Osmansko carstvo, Britanska imperija biva prinuđena da pribegne različitim spletkama, tako što je potpisala sporazum sa Arapima koji je kasnije prekršila. Britanska vlada huškala je Arape na pobunu 1916. godine podsticanjem arapskog gneva prema Osmanskom carstvu.

U tom periodu, politike kolonijalnih država, hiljadugodišnja raspršenost jevrejskog naroda, rasne predrasude, pogromi Jevreja u raznim zemljama, posebno u carskoj Rusiji, i podsticanje jevrejskih kapitalista da pomažu kolonijalne države, doveli su do osnivanja jevrejskog pokreta u srednjoj Evropi 1880. godine.

Od 1882. do 1897. godine, svetski cionizam pokušava da naseli jevrejske imigrante u Palestinu. Teodor Hercl (1860–1904), novinar i publicista, 1896. godine politizuje pitanje cionizma, a 1897. godine osniva novine „De Volt”, zvaničnu publikaciju cionističkih ideja. Iste godine, na njegovu inicijativu, održan je prvi cionistički kongres u

švajcarskom gradu Balu. Kongres je usvojio zaključak da je krajnji cilj cionizma uspostavljanje centra za jevrejski narod u Palestini i njegovo ratifikovanje i garantovanje putem javnog prava. Kongres u to vreme nije koristio reč „zemlja”, već „centar”; jer da je spomenuo „zemlju”, nesumnjivo bi se suočio sa protestima i otporom palestinskog i drugih naroda, iako je bilo očigledno da se pod centrom mislilo na palestinsku zemlju.

Godine 1916. britanska i francuska vlada potpisale su tajni sporazum o podeli osmanskih azijskih poseda koji su dogovorili i uobličili francuski diplomata Fransoa Žorž-Piko i Britanac Mark Sajk, poznat kao Sajks-Pikotov sporazum. U međuvremenu, britanska vlada održala je razgovore sa šerifom Meke, Huseinom, koji je u ime Osmanskog carstva upravljao Hidžazom. Britanci su prihvatili da šerifa Meke, Huseina, podrže u pobuni protiv Osmanlija i da ne ostavljaju Arape na cedilu.

O Sajks-Pikotovom sporazumu obaveštena je i Carska Rusija, koja se, takođe, dobivši neke ustupke, složila sa njegovim zaključivanjem. Šesnaestog. aprila 1916. potpisan je sporazum između Britanije, Francuske i Rusije, poznat kao Sazonov sporazum koji dopunjuje Sajks-Pikotov raniji dokument. U njemu je precizirana podela osmanskih teritorija između tri države, gde je deo Britanije obuhvatao područja južnog Iraka, Bagdad, luku Haifu i Akru u Palestini, i prema drugom sporazumu iz 1918. godine (Klemanso-Lojdov sporazum), deo koji je dobila Britanija se proširio. Član 6 ugovora podrazumevao je međunarodno priznanje palestinskog pitanja. Ovaj sporazum, koji je zbog novih poseda najviše podržavala britanska strana, držao se u tajnosti od italijan-

ske vlade, koja je bila drugi podnosilac zahteva, i od šerifa Meke, Husein ibn Alija.

Početkom Prvog svetskog rata Britanci su pokušavali da podstaknu Arape na pobunu protiv osmanske vlasti, obećavajući da će ih podržati formiranjem saveza arapskih zemalja protiv Osmanskog carstva. Zato su započeli pregovore sa Ibn Saudom, upraviteljem Nadžda i Huseinom, šerifom Meke.

Šerif Husein, koga je Osmansko carstvo postavila na mesto upravitelja Meke, bio je ambiciozan čovek koji je na podsticaj Britanaca i koristeći nezadovoljstvo Arapa zbog postupanja osmanske vlasti, 5. juna 1916. godine podigao ustanak protiv iste, i 2. novembra te godine zvanično se proglasio za sultana arapskih zemalja.

Ovaj potez duboko je zabrinuo britansku vladu koja nije očekivala takav obrt, i s obzirom na nepomirljivost Sajks-Pikotovog sporazuma prema dogovoru između Huseina i Britanije, usprotivila se Huseinovoj odluci. Husein je 1917. godine postao svestan izdaje Britanaca, kada je tajne dokumente ugovora objavila nova sovjetska vlada, koja je upravo preuzela vlast, a osmanski Turci su o tome obavestili Šarifa Huseina upozorivši ga na britansku obmanu. Turci su od njega zatražili da prekine veze sa Britanijom i požuri muslimanima u pomoć. Šerif Husein je bio zabrinut i zatražio je objašnjenje od britanske vlade. Ali od nje nikada nije dobio nikakvo objašnjenje.

S druge strane, cionisti su tražili od Britanije i Sjedinjenih Država da saveznici formalno garantuju da će Palestina postati mesto imigracije i sedište jevrejske države čim nestane Osmansko carstvo. Napornim radom doktora

Vajsmama, brojni britanski uglednici, uključujući tadašnjeg britanskog ministra spoljnih poslova, lorda Balfora, prihvatili su njegovu teoriju.

Drugog novembra 1917. godine britanskom kabinetu dostavljen je plan Cionističke partije koji je odmah i odobren, a lord Balfor je tom prilikom objavio deklaraciju u kojoj britanska vlada izričito navodi da se slaže sa „uspostavljanjem domovine za jevrejski narod u Palestini” i da će učiniti sve da postigne svoje ciljeve, ali istovremeno „ni na koji način ne bi se smela prekršiti verska i građanska prava pripadnika nejevrejskih zajednica u Palestini”. Objavljivanje Balforove deklaraciju od strane Britanije u jednu ruku proisteklo je iz saosećanja nekih ljudi sa ciljevima cionizma, a tekstovi Novog zaveta i masakr nad Jevrejima u istočnoj Evropi samo su doprineli tome, ali humanitarna briga bila je samo jedan deo razloga. Neki britanski političari smatrali su da će prisustvo projevrejske države na Palestinskoj teritoriji u blizini Sueckog kanala, vitalne arterije carstva, imati strateške koristi. U to vreme većina Evropljana smatrala je da imaju pravo, pa čak i da su dužni da kolonizuju i civilizuju nezapadne oblasti. „Hercl je insistirao na tome da Jevreji u Palestini treba da budu deo evropskih utvrđenja protiv Azije i civilizovana baza protiv varvarstva”. Nazvao je Palestinu „ruševinom i napaćenom zabiti Istoka” i rekao: „Jevreji, civilizovani predstavnici Zapada, doneće u ovu ruševinu zapadnu čistoću, red i kulturu.”

Dvadeset petog aprila 1920. godine Visoko veće saveznika upravu nad Palestinom prepustilo je britanskoj vladi, a 22. jula 1922. godine Liga naroda je o tome obavestila britansku vladu. Pitanje uspostavljanja Jevrejskog nacional-

nog centra u Palestini bilo je deo naloga o upravi u kome je od reči do reči bila ubačena Balforova deklaracija, obavezujući mandatornu vladu Britanije da osigura nezavisnost i samodovoljnost ovog Centra; a u članu (4) je spomenuta jevrejska agenciju koja će sarađivati sa mandatornom vladom na uspostavljanju Nacionalnog centra, eksplicitno navodeći da je ta agencija jevrejska organizacija; a u članu (6) je spomenuto da mandatorna vlada treba da obezbedi sredstva za useljenje Jevreja na način da se ne prekrše prava pripadnika drugih religija.

Nakon usvajanja sporazuma u San Remu 1920. godine, Britanija je dobila upravu nad ovim regionom, a sir Herbert Samuel, istaknuti član britanske jevrejske porodice koji nije bio član cionističkog pokreta, izabran je za prvog visokog komesara za Palestinu. U vreme završetka Prvog svetskog rata u Palestini bilo je samo pedeset i pet hiljada Jevreja. Nova vlada otvorila je vrata zemlje jevrejskim imigrantima, što je odmah izazvalo arapske proteste. Na Prvom Palestinskom arapskom kongresu održanom od 27. januara do 10. februara 1919. godine u Jerusalimu, izdata je rezolucija kojom je zatražena zabrana useljavanja Jevreja u Palestinu, odbacivanje Balforove deklaracije, okončanje mandatorne vlade i ujedinjenje sa Sirijom, imajući u vidu da je Palestina ranije i bila deo te zemlje, poznata po imenu „Južna Sirija”. Četvrti kongres sazvan je u Jerusalimu u junu 1921. godine, na njemu su ratifikovane sve odredbe rezolucija prethodnih kongresa. Takođe, od 4. do 8. aprila 1920. godine, u Jerusalimu su se održali prvi palestinski neredi i protesti (Nebi Musa protesti).

Verska svetkovina „Musa Nebi” koju u znak poštovanja prema poslaniku Mojsiju (Musi), svake godine upražnjavaju

palestinski muslimani kod svetišta za koje se veruje da je u njemu sahranjen Mojsije, postala je poprište intenzivnog nacionalnog revolta i demonstracija protiv cionizma i britanskog kolonijalizma. Nezadovoljni protestanti su napali Jevreje, a u žestokom sukobu između Arapa i Jevreja i policije koja je branila Jevreje, ubijen je i ranjen jedan broj protestanata sa obe strane. Godine 1921. izbili su neredi protiv Jevreja, a Arapi drugih zemalja otvoreno su se izjasnili protiv cionističkog plana da Palestinu pretvori u jevrejsko područje. Cionisti su bili izuzetno uticajni u britanskom parlamentu. Iz tog razloga britanski političari su nastojali da ublaže ambicije Jevreja i učine ih prihvatljivim za Arape, jer je postojala opasnost da se Arapi zauvek odvoje od Jevreja i smatraju potpunim strancima.

Takva razmatranja dovela su do toga da Britanija posredstvom Čerčilovog dokumenta objavljenog 3. juna 1922. godine (poznatim i kao Britanska politika u Palestini, dok je zvaničan naziv bio „Palestina – Prepiska sa palestinskom arapskom delegacijom i Cionističkom organizacijom”) obelodani svoju politiku. U ovom dokumentu pažljivo i bez i najmanje greške protumačena je Balforova deklaracija, koja je originalno prihvaćena. Između ostalog, postavlja se pitanje o prirodi jevrejske domovine, a u odgovoru se navodi: „Suprotno verovanjima nekih ljudi, namera nije da Palestina postane toliko jevrejska kao što je Britanija britanska, već da se sadašnja jevrejska zajednica, uz pomoć Jevreja širom sveta, više razvija, nego da se društvo pretvori u centar za Jevreje kojim bi se oni, zbog verskih i rasnih razloga, ponosili i bili zainteresovani. Što se tiče migracije Jevreja u Palestinu, rečeno je da će doći do ograničenja useljavanja,

jer sadašnji ekonomski kapacitet ove zemlje nije u stanju da prihvati nove pridošlice. U njemu je, takođe, precizirano da namera nije bila da se iz Palestine iskoreni arapsko stanovništvo i njegov jezik i kultura kako bi se podčinilo drugima.”

Britanska vlada je jasno stavila do znanja cionističkoj organizaciji da će, ukoliko želi da prizna britansku mandatornu upravu nad Palestinom, morati formalno da ratifikuje ovo tumačenje Balforove deklaracije. Upravni odbor cionističke organizacije prihvatio je i ratifikovao ovo opravdanje i tumačenje, čime je zvanično odbacio plan o stvaranju jevrejske države i, prema rečima Vajsmanna, izrazio nadu da će „biti izrađen plan za uspostavljanje većine u Palestini”. Kada se u Palestini pojavi takva većina, silom okolnosti vremena automatski će nastati jevrejska država. Na taj način, nacrt rezolucije o prenosu uprave nad Palestinom Britaniji sa odobrenjem cionista o opravdanosti i reinterpreta-ciji Balforove deklaracije bez onog člana o stvaranju jevrejske države, 22. jula 1922. godine je primljen u Ligu naroda, gde je i usvojen.

Od tada je Palestinska uprava svake godine objavljivala kvotu za jevrejske imigrante i njihov broj se neprestano povećavao. To je izazvalo bes Arapa i od 1928. godine su nastavljeni anticionistički protesti, da bi u leto 1929. pored Zida plača između palestinskih Arapa i cionista izbili krvavi sukobi. Prema palestinskoj štampi, sukob između cionističkih Jevreja i palestinskih Arapa dogodio se u avgustu 1929. godine. Dvadeset trećeg istog meseca došlo je do krvavih sukoba kada su cionisti i britanski vojnici otvorili snažnu paljbu na palestinske protestante. U ovim neredima bilo je 351 ubijenih, 150 ranjenih i na stotine uhapšenih Pa-

lestinaca. Posle sukoba kod Zida plača, borba i protesti palestinskog naroda dostigli su novi talas i 1936. godine usledio je ustanak šejha Izudina al-Kasama.

Godine 1939. britanska vlada je u Londonu organizovala razgovore između cionističkih i palestinskih predstavnika koji su zbog insistiranja obe strane na vraćanju njihovih prava neuspešno završeni. Sedamnaestog maja 1939. Britanci su objavili Belu knjigu u kojoj je predloženo da se u roku od deset godina u Palestini uspostavi nezavisna vlada, koja bi, prema drugom posebnom ugovoru, bila povezana sa britanskom vladom. Palestina bi bila podeljena na tri oblasti – oblast koja je zakonski dodeljena Jevrejima, oblast koja se na ograničen način ustupa Jevrejima i oblast koja je zabranjena za dodeljivanje. Iako su Arapi prihvatili ponudu, cionisti su bili ogorčeni ovakvim potezom Britanaca optuživši ih da su stali na stranu Arapa.

Tokom Drugog svetskog rata u Palestini je gotovo vladao mir. Od 28. aprila do 15. maja 1947. godine, Ujedinjene nacije su održale nekoliko sastanaka kako bi se pozabavile palestinskim pitanjem što je rezultiralo osnivanjem komiteta pod nazivom „Specijalni komitet UN za Palestinu”. Članovi komiteta koji su posetili Palestinu svoje izveštaje sa ovog putovanja su dostavili Ujedinjenim nacijama.

Prema odluci i preporuci uticajne grupe i pritiska Sjedinjenih Država i cionističkog pokreta, 29. novembra 1948. godine većina članova Komiteta Ujedinjenih nacija glasala je za političku podelu i ekonomsko ujedinjenje Palestine. Prema ovoj teoriji, Palestina je bila podeljena na dve regije, arapsku i jevrejsku, a Jerusalem nije pripadao nijednoj od njih, već je njime upravljao Poverenički odbor Ujedinjenih nacija.

Četrnaestog maja 1948. godine Britanija je okončala svoj mandat i povukla svoje trupe. Istog dana, u Tel Avivu se sastalo Jevrejsko nacionalno veće na kome je Ben-Gurion objavio postojanje države Izrael. Nekoliko sati kasnije tadašnji predsednik Amerike, Truman, formalno je priznao novoformiranu vladu.

Strategija judaizacije Jerusalima

Od uspostavljanja cionističkog režima 1948. godine proklamovano je nekoliko ciljeva vezanih za Jerusalem koji se kreću od potpunog zauzimanje grada i njegove judaizacije odnosno izmene njegovog islamskog identiteta, do toga da se glavni grad iz Tel Aviva izmesti u Jerusalem. Da bi postigao ove ciljeve, cionistički režim je preduzeo mere kao što su okupacija i otimanje arapskih teritorija, uništavanje islamskih i arapskih domova i zlostavljanje arapskih stanovnika zajedno sa uvođenjem političkih, ekonomskih, pravnih i socijalnih pritisaka koji Arapima veoma otežavaju život, zatim proteravanje ne-Jevreja iz ovog grada.

Prve mere za naseljavanje u Jerusalemu donete su sredinom 19. veka. Između 1843. i 1897. godine u samom gradu i njegovoj okolini izgrađeno je 27 jevrejskih naselja, a od 1897. do 1930. izgrađeno je još 24.

U vreme britanske uprave nad Palestinom jevrejskoj agenciji je dodeljeno 11700 ha vladinog zemljišta u jerusalimskoj opštini, a za isto vreme u istočnom delu grada zabranjena je bilo kakva izgradnja.

Godine 1945. kada je Palestina bila pod protektoratom britanske vlade, površina Jerusalima bila je 1933,1 ha, od čega je 58% (11.191) bilo u vlasništvu Arapa i 483,5 ha (25%) u vlasništvu Jevreja, 330,5 ha su činili putevi i trgovi, a preostalih 17% bilo je namenjeno drugim slučajevima.

Nakon formiranja cionističkog režima 1948. godine, prema delu (b) člana 5. sporazuma o prekidu vatre potpisanog između Jordana i cionističkog režima na Rodosu 3. marta 1949. godine, granice Jerusalima utvrđene su na sledeći način: U slučaju regije Kuds, granice prekida vatre u potpunosti su u skladu sa granicama utvrđenim sporazumom o prekidu vatre potpisanim 20. novembra 1948. Na taj način Jerusalem je podeljen na dva dela.

1. Istočni, kojim su vladali Arapi, sa površinom od 222 ha.

2. Zapadni Jerusalem, pod izraelskom vlašću, sa površinom od 1626,1 ha uz dodatak područja sa površinom od oko 85 ha između ove dve oblasti, i koji je bio pod patronatom Ujedinjenih nacija.

Nakon 1967. godine, kada je cionistički režim zauzeo Jerusalem i veliki broj njegovih predgrađa, grad je dobio površinu od oko 10800 ha; zatim, ponovnim razvojem grada kada mu je pripojeno područje Zapadne obale, površina grada je 1994. godine dostigla 94300 ha. Proces konfiskacije teritorije Jerusalima je sledeći:

– mandatorna uprava Palestine odvojila je 11700 ha od teritorije opštine Jerusalem i dala jevrejskoj agenciji;

– nakon direktne okupacije Jerusalima 1967. godine 11,6 ha oduzeto je iz južnog dela četvrti starog grada, navodno u javnu korist, a zapravo radi izgradnje nove jevrejske četvrti;

– sledeća faza počela je 1968. godine, kada je radi izgradnje jevrejskih naselja u regijama Šejh Đara, Vadi al-Džoz i Arz al-Samar eksproprisano 334,5 ha;

– početkom 80-ih godina prošlog veka, kada je cioniški parlament doneo novi zakon proglasivši Jerusalem za svoj glavni grad, ovaj režim je eksproprisao zemlju u selima Bejt Hanifa i Ša'fat, ukupno oko 44 ha, radi izgradnje naselja „Basgat Zaif” i „Basgat Omar”;

– od 1987. godine započela je još jedna faza procesa oduzimanja zemljišta grada Jerusalima i podizanja jevrejskih naselja, koja još uvek traje. Ovu fazu je započeo Arijel Šaron, bivši izraelski ministar rata, ministar stanovanja u koalicionoj vladi 1987. godine, ministar infrastrukture i stanovanja u Netanjahuovoj vladi, koji je oduzeo jednu zgradu u arapskom vlasništvu u islamskoj četvrti grada, nakon čega su u selima i gradu Jerusalimu usledile slične akcije koje su preduzimale ekstremističke jevrejske grupa. Četrnaestog marta 1995. godine okupatorske snage su, takođe, konfiskovale 204 ha zemlje u selima Ša'fat, Anana, al-Asvija, u blizini Jerusalima, navodno zbog prenosa dalekovoda između naselja Ramut i Ma'ale Adumim; tako se područje grada Jerusalima sa oko 6,5 kvadratnih kilometara 1948. godine proširilo na 70,5 kvadratnih kilometara tokom 20 godina, kada su zauzeta i uništena 32 arapska sela i na njima izgrađena jevrejska naselja. Kao i kod jevrejske okupacije, tokom 28 godina zaplenjeno je više od 2400 ha zemlje u Jerusalimu, a za to vreme je u Istočnom delu grada izgrađeno više od 38.500 jevrejskih stambenih jedinica, što je povećalo broj Jevreja na tom području – od nula naselja u 1967-oj godini,

do 165000 jevrejskih doseljenika, naspram 160.000 Palestinaca u 1995. godini.

Od početka britanske okupacije Palestine 1917. godine, vlasništvo Arapa obuhvatalo je više od 90% površine Jerusalima, dok jevrejsko vlasništvo nije iznosilo više od 4%. Od oko 40.000 stanovnika koliko ih je tada živelo u Jerusalimu, bilo je manje od 10 % Jevreja. Početkom 1994. godine zapaža se da od ukupnog broja stanovnika grada Jerusalima, oko 587.000, 26% čine Arapi, dok Jevreja ima 74%, pri čemu oni poseduju 86% zemlje, imovine i javnih mesta, a Arapi 10 %, i koji preostalih 4% onoga što im, takođe, pripada pokušavaju da zaštite od oduzimanja od strane cionističkih okupatora.

Nakon okupacije Zapadne obale i pojasa Gaze 1967. godine, u skladu sa svojom ekspanzionističkom politikom, cionistički režim je započeo jedan od svojih programa judaizacije koji obuhvata izgradnju jevrejskih naselja u Jerusalimu.

1. Prvi pojas proteže se oko starog grada i njegove okoline do zapadnog dela grada, koji čini jevrejsku četvrt i nacionalni park unutar istorijskog zida grada, a njegovi istočni i južni delovi su trgovački centar unutar ovog pojasa.

2. Drugi pojas sa tri strane uključuje arapske četvrti izvan gradskog zida koje se nalaze unutar granica opštine Jerusalema iz perioda jordanske uprave, a naselja u obliku luka odvajaju grad od arapskih stambenih naselja na severu i jugu. U okviru ovog pojasa nalazi se 11 jevrejskih naselja.

3. Treći pojas je stvoren sa ciljem opkoljavanja Jerusalima na osnovu planova Izraela o judaizaciji, koji nastoji da arapske četvrti iseli i zameni ih Jevrejima. Zbog toga je do

1996. godine oduzeto oko 71% površine istočnog Jerusalema, od čega je 31% oduzeto pod izgovorom javnih interesa i još 40% pod izgovorom zelenih površina, i najavljeno je da ove oblasti nisu za gradnju, ali su nakon nekog vremena Jevrejima izdate građevinske dozvole, dok je Arapima zabranjena gradnja.

Tokom okupacije Izraelci su do 1996. godine na oduzetim zemljama istočnog Jerusalima izgradili 15 naselja i 17 stambenih naselja, a 88% svih naselja izgrađenih u istočnom Jerusalimu bilo je za Jevreje, dok je samo 12% izgrađeno u arapskim kvartovima. Takođe, od 38.500 stambenih jedinica izgrađenih u istočnom Jerusalimu na oduzetoj zemlji Arapa, nijedna stambena jedinica nije dodeljena Arapima.

Od početka okupacije Jerusalima, cionistički režim je preduzeo korake da promeni strukturu stanovništva ovog grada, što i dalje traje. Nema nimalo sumnje da su svi ovi naponi u skladu sa planom o iseljenju autentičnih stanovnika iz Jerusalima po receptu lidera cionističkog režima, a to znači da prosek palestinske populacije nikada ne bi trebalo da pređe 28% od ukupne populacije u zemlji. Da bi se ovaj plan realizovao, zbog porasta stanovništva, nastala je posebna situacija za Palestince koji žive u Jerusalimu, koja je obuhvatila sledeće akcije cionističkog režima:

A) Oduzimanje ličnih karata i neizdavanje potvrda o prebivalištu

B) Konfiskacija palestinske zemlje i pitanje stambene izgradnje

C) Uništavanje palestinskih domova

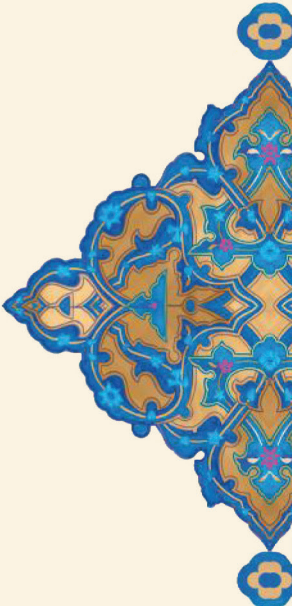
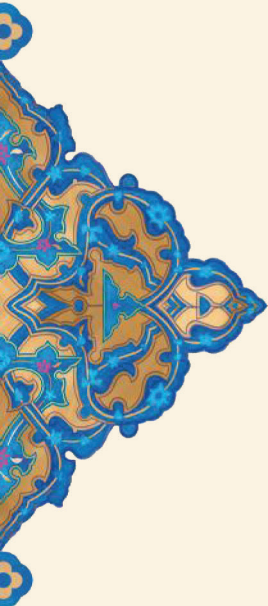
D) Pokušaj da se ne dozvoli gradnja kuća za Palestince i povećanje ograničenja za izdavanje takvih dozvola

E) Neizdavanje građevinskih dozvola Palestincima za više od dva sprata

F) Omogućavanje Jevrejima da posедуju imovinu u istočnom Jerusalimu, dok je to za Palestince strogo zabranjeno.

Drugo poglavlje:
Značaj
palestinskog pitanja

Zaista, danas u islamskom
svetu i u životu muslimana ne
postoji važnije i ozbiljnije pitanje od
palestinskog; u poslednjih pola veka
Palestina je uvek predstavljala
najvažnije pitanje islamskog sveta,
ako ne i čovečanstva.

Pitanje Palestine, najvažnije pitanje islamskog sveta

Pitanje Palestine je najvažnije pitanje islamskog sveta. Nijedno drugo međunarodno pitanje u islamskom svetu nije veće ni važnije od ovog, jer je dominacija uzurpatora zemlje Palestine i Jerusalima nad ovim delom islamskog ummeta izvor mnogih slabosti i poteškoća u njemu.¹

Tugovanje svetog Poslanikovog duha u višnjem svetu zbog Palestine

Danas, u telu globalnog islamskog društva, postoji jedna bolna i duboka rana. Ajet koji smo čuli („...teško mu je što zapadate u nepravilu...”)² odnosi se na Božijeg poslanika (s), u nastavku kaže „... jedva čeka da pravim putem pođete, a prema vernicima je blag i milostiv”.³ Danas patnja islamskog sveta, koja je ponajviše vezana za pitanje Palestine, pogađa sveto srce Božijeg poslanika (s), neka su Božiji blagoslovi i mir nad njim i nad njegovim čistim potomstvom, (teško mu je što zapadate u nepravilu). Zbog stanje u kome se danas nalazi narod Palestine sveti duh Poslanika tuguje u višnjem svetu. Šta je lek? To je trud i borba.⁴

¹ Obraćanje na velikom skupu hodočasnika u svetište imama Homeinija, 22. maj 2002.

² Kur'an, Pokajanje, 128.

³ Isto.

⁴ Obraćanje zvaničnicima i službenicima povodom godišnjice blagoslovenog rođenja Časnog poslanika (s) i imama Džafera Sadika, 30. maj 2002.

Pogledajte kako se podigla svetska tiranija sa zubima i kandžama i, da može, krvožedno i bez imalo milosti, zarad svojih nadmenih težnji, satrla bi islamske nacije i sve njihove želje. Danas je pitanje Palestine jedno od najvećih pitanja i nesreća islamskog sveta, i to će biti i u budućnosti. Zar je šala kada čitav jedan narod isteraju iz njegovog doma, sa njegove zemlje i teritorije, i tamo ustoliče zlog uzurpatora plaćenika, pomognu mu na svaki način, odobre sve njegove zločine, umrljaju ruke do lakata krvlju tamošnjih ljudi, i da još ne budu zadovoljni njima, već žele da dobiju potpise od muslimana i vlasnika kuće da ona pripada uzurpatoru, dok njen vlasnik na nju apsolutno nema nikakva prava?! Oni žele to da urade.⁵

Pitanje Palestine, najhitnije pitanje islamskog sveta

Draga braćo i sestre širom islamskog sveta! Naučimo iz iskustva. Danas, blagodareći islamskom buđenju, naša velika nacija ima veliku moć. Ključ za rešavanje mnogih problema islamskih zemalja je u jedinstvu i naporima ove neverovatne grupe, a pitanje Palestine je najhitnije pitanje islamskog sveta.⁶

⁵ Govor održan 19. avgusta 1991. godine na sastanku sa velikom grupom oslobođenika na prvu godišnjicu puštanja na slobodu i povratka u zemlju.

⁶ Izjava na Četvrtoj konferenciji u znak podrške narodu Palestine, 4. mart 2009.

Pitanje Palestine; velika tragedija današnjeg sveta

Pitanje Palestine jedna je od velikih tragedija današnjeg sveta. Svako ko ima osećaj za ljudska bića i njihova prava, i zalaže se za zaštitu potlačenih, treba da se saoseća u ovom slučaju i ovo pitanje tretira kao svoje lično. Moguće da u celokupnoj istoriji ljudskog društva ima malo pitanja kao što je ovo, i, koliko nam je poznato, jedan ovakav događaj takve veličine u odnosu na jedan narod, bez presedana je u istoriji.

Svaku ljudsku nesreću koju možete da zamislite, sve one sabrane su u tragediji Palestine – ubistva nevinih ljudi i njihovo raseljavanje i pretvaranja u beskućnike; mučenje, hapšenje, progonstva, vređanje ljudskog dostojanstva, uništavanja kapitala jednog broja ljudi, pritisci, nasilje i ugnjetavanja – da su se sve ove nesreće desile nekim ljudima tamo negde u svetu, nanele bi ožiljke čovečanstvu, dok se tokom poslednjih četrdesetpet godina neprestano događaju u Palestini.

Oni koji se zalažu za ljudska prava, ako su iskreni, moraju govoriti o pravima palestinskog naroda. Da li znate neki narod koji je u poslednjih četrdeset pet godina patio koliko je propatio palestinski narod, da je toliko stradao, izgubio svoje voljene i bivao lišen svojih prava? Kada neki ljudi negde u svetu dožive samo jednu od ovih nesreća, zaštitnici ljudskih prava momentalno dižu galamu, ne prestaju da pričaju o tome i smesta deluju, dok istovremeno ignorišu masu nesreća i stradanja kojima je izložen palestinski narod?!⁷

⁷ Međunarodna konferencija podrške islamskoj revoluciji naroda Palestine, 19. oktobar 1991.

Značaj Jerusalima povezano sa pitanjem Palestine

Pored pitanja Palestine, od velikog značaja je i Jerusolim. Danas cionisti planiraju različite zavere da uzurpiraju i prožderu ovaj sveti grad i unište njegove islamske spomenike, međutim, ovaj grad pripada svim muslimanima, čitav Jerusolim je glavni grad cele Palestine, i zato muslimani neće dozvoliti da ih neprijatelj prevari i suprotstaviće mu se.⁸

Pitanje Palestine, dva razloga za ključno pitanje islamskog sveta

Danas je pitanje Palestine ključno pitanje islamskog sveta. Danas svi muslimanski narodi, posebno najbliže države – poput naše nacije i države – moraju obratiti pažnju na činjenicu da i cionisti koji vladaju Palestinom i okupatori Palestine i njihove pristalice pokušavaju događaje u Palestini da pretvore u unutrašnja pitanja okupatorske države Izrael, što uopšte nije slučaj. Ako se nijedna osoba unutar Palestine nije pobunila, to je bilo zbog pitanja same Palestine, islamskog sveta, neprijatelja cionista i njihovih pristalica; sada je drugi palestinski narod ustao i svesno izašao na megdan.

Palestina je problem islamskog sveta iz dva razloga: prvi je taj što je ona komad islamske zemlje, pripada islamskoj teritoriji. Unutar svih islamskih verskih pravaca i škola mišljenja postoji opšta saglasnost da ako neprijatelj otuđi deo islamske zemlje i na njemu se potom uspostavi vlast

⁸ Poruka povodom Dana Jerusalima, 19. decembar 2000.

neprijatelja islama, u tom slučaju su svi dužni da učine sve što je neophodno i islamskoj zemlji vrate otuđeni deo. Zato muslimanski narodi, gde god da se nalaze, smatraju da je to njihova obaveza. Iako većina njih ne može ništa da preduzme po tom pitanju, ali svako onaj ko može, treba da preduzme onoliko koliko može. Otuda vidite da ceo svet islama poštuje sveti dan koji je veliki imam odredio da bude poslednjeg petka u svetom mesecu ramazanu – a to je sledeći petak – pa će se tako i ove godine, Božijom milošću, dan Jerusalima u celom islamskom svetu proslaviti vatrenije i upečatljivije nego ranije.

Drugi je taj što je u ovom delu islamskog sveta formirana jevrejska, tačnije cionistička država, sa dugoročnim osvajackim ciljem. Stvaranje ove države na ovoj kritičnoj tački, koja je skoro srce islamskog sveta – i koja povezujući islamski zapad, odnosno Afriku, sa islamskim istokom, odnosno Bliskim Istokom, Azijom i Magrebom, predstavlja raskršće između Azije, Afrike i Evrope, sa ciljem da se dugoročna dominacija tadašnjih kolonijalista, predvođenih Velikom Britanijom, na svaki način zadrži u islamskom svetu, i kako se ne bi desilo da, ako se jednom pojavi neka moćna islamska država, kao što je bilo Otomansko carstvo, spreči uticaj kolonizatora i Britanije, Francuske i drugih sila u regionu. Prema istorijskim dokumentima, formiranje cionističke države u ovom delu sveta bila je više kolonijalna želja britanske vlade, nego samog jevrejskog naroda. Postoje dokazi da su mnogi Jevreji tog vremena smatrali da im takva država uopšte ne treba, da im njeno osnivanje ne ide u prilog. Dakle, osnivanje cionističke države nije bila jevrejska želja ili ideja, već kolonijalna, odnosno engleska ideja. Kada je pa-

lica svetske hegemonije i arogancije prešla u ruke Amerike, oni su to kolonijalno nasleđe maksimalno iskoristili, i koriste ga i dalje. Otuda, spas Palestine i nestanak uzurpatorske cionističke države jeste pitanje koje se bavi interesima naroda ovog regiona, a među kojima su i interesi naše voljene zemlje, Irana.

Oni koji su od prvog dana revolucije u njen program uvrstili otpor i suprotstavljavanje cionističkom uticaju i moći, to su uradili sračunato. Taj program je odabran u skladu sa interesima zemlje i opštim interesima Islamske Republike i naroda Irana. Isto je i u drugim zemljama. Svi intelektualci u islamskim zemljama, svi slobodoumni političari, svi oni čije ruke nisu umrljane američkom arogancijom, veruju da se Izraelu mora suprotstaviti, i smatraju da je to u interesu njihovih zemalja.⁹

Palestina, najvažnije pitanje islamskog sveta

Na ovom skupu na dnevni red je stavljeno najvažnije pitanje islamskog sveta. Zaista, danas u islamskom svetu i u životu muslimana ne postoji važnije i ozbiljnije pitanje od palestinskog. Tokom više od četrdeset godina muslimani su se postepeno navikavali na uzurpaciju dela njihove kuće. Ne radi se samo o uzurpaciji kuće muslimana; stvar je još gora od toga. Problem je što su globalni neprijatelji islama odredili deo muslimanske kuće za napade na muslimanske redove i borbu protiv njihovih zahteva i pokreta.

⁹ Molitvena beseda petkom, 22. juli 2000.

Nažalost, oni u islamskom svetu koji su mogli da done-
su delotvornu odluku u vezi ovog pitanja, oni su ga skrajnu-
li i zaboravili – doduše ne doslovno, već iznutra. Ako se
urazumimo, videćemo da je to najveća nesreća koja je u
novije vreme zadesila muslimane.¹⁰

Jerusalim je glavna osa intifade; to jest, iskra koja je do-
vela do eksplozije besa palestinskog naroda bilo je prosta-
čko omalovažavanje džamije Al-Akse. Palestinski narod se
prihvatio ozbiljnog zadatka da zaštiti jedno od najsvetijih
muslimanskih verskih mesta i da samopožrtvovanjem zapali
sveti plamen otpora i borbe protiv cionističkih okupatora.¹¹

Pitanje Palestine; glavna osa islamskog ustanka

Nakon pobede islamske revolucije u Iranu i pojave imama
Homeinija, u poslednje dve decenije na sceni regiona i islam-
skog sveta sa punom snagom se pojavio islamski ustanak,
ili pokret islamskog buđenja. Danas je pitanje Palestine glavni
fokus ovog pokreta. Intifada je bila u stanju da u prvi plan
izvede muslimanske i arapske nacije, čak i izvan geografskih
granica Palestine i njenog naroda. Demonstracije miliona
muslimanskih naroda – od Zapada do Istoka islamskog sveta
– pokazale su da palestinski narod može računati na njegovu
podršku i odigrati značajnu ulogu u ujedinjenju muslimana.

¹⁰ Govor prilikom susreta sa učesnicima Prve islamske konferencije o
Palestini, 22. novembar 1990.

¹¹ Govor na ceremoniji otvaranja Međunarodne konferencije u znak
podrške palestinskoj Intifadi, 24. april 2001.

Na dan kada je naporima libanskih junaka i uz savete i podršku pokojnog imama, u Libanu formiran islamski otpor, Izrael je okupirao Bejrut – libansku prestonicu – i preuzeo kontrolu nad političkom sudbinom zemlje. Tog dana, kada je islamski otpor izgovarao slogan „napred ka Jerusaliimu” grupa neukih ljudi ih je nazvala naivnima i sarkastično pitala: „Može li da se krene na Jerusalem, dok vi Libanci ne možete da uđete ni u glavni grad sopstvene zemlje?” Od tada pa do istorijske pobede islamskog otpora nad Izraelom prošlo je samo osamnaest godina. Priznaćete da u istoriji borbi naroda osamnaest godina nije mnogo vremena.¹²

Palestina, najvažnije pitanje današnjeg čovečanstva

Danas je Palestina najvažnije pitanje, u poslednjih pola veka to je uvek predstavljalo najvažnije pitanje islamskog sveta, ako ne i čovečanstva. Ovde govorimo o teškoćama, raseljavanju i ugnjetavanju jednog naroda; govorimo o uzurpaciji jedne zemlje, o stvaranju kancerogenog tkiva u srcu islamskog sveta, mestu gde se sreću Istok i Zapad islamskog sveta; govorimo o neprestanom tlačenju koje sada obuhvata već dve uzastopne generacije muslimanskog naroda Palestine. Danas, kada krvavi islamski ustanak, koji se oslanja na ogromne mase naroda Palestine, upozorava bezdušne, nemilosrdne okupatore, otuđene od čovečnosti, na realnu i ozbiljnu opasnost, neprijateljske metode su sve složenije i

¹² Govor na ceremoniji otvaranja Međunarodne konferencije u znak podrške palestinskoj Intifadi, 24. april 2001.

alarmantnije nego ikad, i muslimani celog sveta ovaj problem moraju shvatiti mnogo ozbiljnije...¹³

Svrha debate o Palestini jeste njeno oslobođenje

U pitanju Palestine, ono što je namera je njeno oslobođenje, odnosno ukidanje države Izrael. Ne postoji razlika između država pre i posle 1967. godine. Svaki pedalj zemlje Palestine je pedalj muslimanske kuće. Svaka vlast osim vlasti palestinskog naroda i muslimana nad državom Palestinom je uzurpatorska. Veliki imam je rekao: „Izrael mora nestati”. Palestinski Jevreji mogu da ostanu da žive u njoj, ako prihvate islamsku vlast. Ovo nije antisemitska rasprava. Ovo je pitanje uzurpacije kuće muslimana. To su mogli da urade muslimanske vođe i čelnici, da nisu bili pod uticajem svetske sile; ali nažalost, nisu uradili.¹⁴

Palestina je deo tela islama

Oni su, naravno, besni na situaciju u okupiranoj Palestini tokom ove tri nedelje, na ustanak mladih, na hrabrost muškaraca i žena, na visoku odlučnost i volju tih potlačenih i besnih ljudi, i oni stalno žele da okrive ove i one.

¹³ Iz poruke upućene hadžijama, 16. jun 1991.

¹⁴ Govor na ceremoniji otvaranja Međunarodne konferencije u znak podrške palestinskoj Intifadi, 24. april 2001.

Ne, gospodine! Faktor koji stoji iza palestinske pobune nije Islamska Republika Iran; ni libanski narod nije uzrok palestinske pobune; uzrok palestinske pobune su sami Palestinci; uzrok palestinske pobune i Intifade treba potražiti u patnji i tuzi skupljenoj u ovoj mladoj generaciji koja se pojavila danas s nadom i radošću. Mi im se divimo, naravno; smatramo ih delom nas samih, smatramo Palestinu delom islama i osećamo bratstvo i srodstvo sa palestinskim narodom, sa palestinskom omladinom; jer, oni su ti koji predvode Intifadu.¹⁵

Pitanje Palestine jeste važno pitanje ove epohe

Važno pitanje ove epohe je pitanje Palestine, gde se nastavlja velika Intifada Palestine i Jerusalima. Pogrešili su oni koji su mislili da bi mogli upotrebiti silu i pritisak u odvrćanju palestinskog naroda od traženja svojih neotuđivih prava; oni to nisu uspeali i neće uspeti da spreče palestinski narod da nastavi svoj put.

Oni možda uspeju da na neko vreme represijom, pritiscima i zastrašivanjem učutkaju ovu generaciju; ali to je samo puki san koji su cionisti mislili da će ostvariti i da će od sada lako vladati uzurpiranom Palestinom.¹⁶

¹⁵ Govor na velikom skupu basidista, učesnika kulturnog kampa „Saborci imama Alija (a.s.)”, 20. oktobar 2000.

¹⁶ Molitvena beseda petkom, 27. decembar 2000.

Veza Palestine sa sudbinom ne-Palestinaca

Takva je situacija u Palestini. Pitanje Palestine nije šala. Danas je to osnovno pitanje u islamskom svetu i zavisi od sudbine ne-Palestinaca širom islamskog sveta. Zvaničnici islamskih zemalja ne bi trebalo da misle da, ako palestinski narod prepuste u krvave kandže svojih neprijatelja, da će Izrael – nakon što ih proguta i svari, što se, naravno, nikada neće dogoditi – ostaviti na miru druge muslimanske države.

Hadž može naterati islamski svet da shvati svoju veliku odgovornost. Hadž može islamskim narodima pružiti saznanje da je angažovanje i zauzimanje čvrstog stava po ovom pitanju povezano sa njihovim vlastitim interesima. Neki misle da je podrška palestinskom narodu nešto što je izvan nacionalnog interesa zemalja. Ovo je velika greška. Kada se jedna muslimanska nacija ne oslanja na druge nacije i nije podržana od njih, onda biva lako izložena napadima neprijatelja.

Kada bi se islamski svet ujedinio, tada jedan narod ne bi bio toliko potlačen. Isto se može desiti i drugim muslimanskim narodima; kao što smo videli, u nekim slučajevima to se i događalo. Islamska solidarnost otežava stvari neprijateljima islamskog sveta, neprijateljima naroda ovog regiona i međunarodnim pljačkašima i ne dozvoljava im da napadnu jednu islamsku zemlju, kako bi oni to hteli i kako su zamislili.

Dakle, opšta podrška islamskog sveta palestinskom narodu je u stvari podrška muslimanskog sveta jednoj muslimanskoj zemlji; ona je garancija koja čuva sve njene koristi,

a to nije mala stvar. Hadž im pruža ovo znanje, jedinstvo i odlučnost. Zato je pitanje hadža i korišćenje svih kapaciteta ove velike božanske obaveze veoma važno za boljitak muslimana sveta i svih islamskih zemalja. Sve što se na ovom polju može učiniti, postići i doprineti, je dragoceno.¹⁷

Rat sa Palestinom, zapravo rat sa islamom

Ako obratimo pažnju danas jasno možemo uočiti da su oni započeli veliki sveopšti rat protiv čitavog muslimanskog ummeta, a ne samo protiv jednog njegovog dela. Ovaj rat ima i ekonomsku, političku, kulturnu, vojnu i bezbedonosnu dimenziju i na raspolaganju ima velika savremena propagandna sredstva. Ono što danas vidite u Palestini, Iraku ili Avganistanu, nije samo rat protiv jedne nacije, a ako se oni bore protiv Palestine, oni se zapravo bore protiv postojanja islama u ovom regionu. Ako oni svim snagama žele da potvrde i ojačaju cionistički režim, to je zato što žele da jedinstvo islamskog sveta i njegovu moć suoče sa velikom preprekom. Jedan od koridora osvajanja islamskog sveta je osvajanje Palestine, a jedan od njegovih koridora je sada Irak; oni žele da zauzmu islamski svet.¹⁸

¹⁷ Iz obraćanja vrhovnog vođe islamske revolucije tokom sastanka sa službenicima zaduženim za hadž i zvaničnicima za održavanje ceremonije „Nedelje svanuća“, 23. januar 2002.

¹⁸ Iz obraćanja učačima Časnog Kur'ana, učesnicima 21. Međunarodnog takmičenja iz lepog učenja Časnog Kur'ana, 16. septembar 2004.

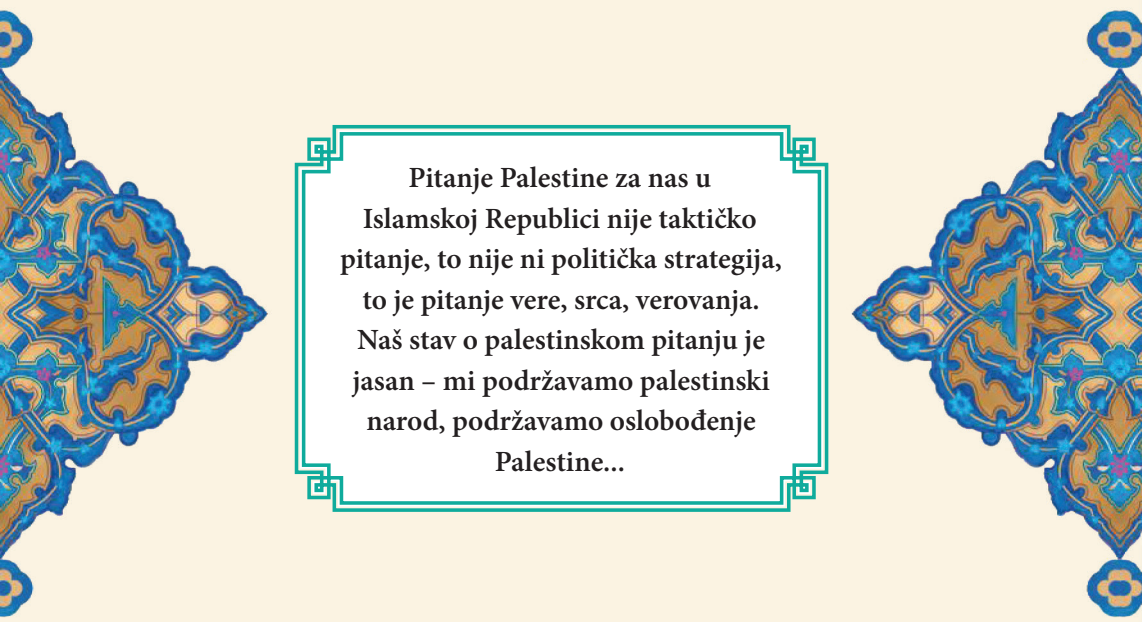
Ne zaboravite Palestinu zbog muslimana

Pitanje Palestine i Jerusalima nije pitanje koje islamski svet može da zaboravi. Kad bi jednog dana okupatori palestinske zemlje i njihove međunarodne pristalice pomislili da ime Palestine i palestinskog naroda mogu poslati u zaborav, neka znaju da je taj dan prošao. Danas palestinski narod svim svojim bićem i snagom stoji na poprištu otpora i zato uzurpatori Jerusalima osećaju veću opasnost nego pre pedeset godina. Tada su mislili da je Palestina zaboravljeno mesto, i nazivali je zemljom bez ljudi. Naravno, ovoj lažnoj iluziji doprineli su i neki nedostaci. Danas to nije slučaj, danas je palestinski narod ustao, a muslimanske nacije plamte žarom oduševljenja i podrške prema svetom području Jerusalima i čitavoj palestinskoj državi, a islamski svet nikada ne bi smeo da zaboravi Palestinu.¹⁹

¹⁹ Obraćanje državnim funkcionerima Islamske Republike povodom ramazanskog bajrama, 4. novembar 2005.

Treće poglavlje:
Islamska Republika
i pitanje Palestine

Pitanje Palestine za nas u
Islamskoj Republici nije taktičko
pitanje, to nije ni politička strategija,
to je pitanje vere, srca, verovanja.
Naš stav o palestinskom pitanju je
jasan – mi podržavamo palestinski
narod, podržavamo oslobođenje
Palestine...

Pitanje Palestine u Islamskoj Republici; stvar mišljenja, a ne političke strategije

Pitanje Palestine za nas u Islamskoj Republici nije taktičko pitanje, to nije ni politička strategija, to je pitanje vere, srca, verovanja. Zbog toga ne postoji distanca između nas i naših ljudi; isto koliko je nama stalo do Palestine, toliko je stalo i našem narodu – onima koji znaju šta ona znači, a to je veći deo naše nacije, i to su oni koji imaju istu motivaciju.

I vi vidite svake godine na dan Jerusalima i poslednjeg petka svetog meseca ramazana, koji je naš veliki imam imenovao za dan Jerusalima, kako ljudi dolaze u velike i male gradove, čak i u sela, i pokazuju ista osećanja kao na demonstracijama 22. bahmana kada se obeležava godišnjica pobeđe naše revolucije.

Na dan Jerusalima ljudi u svim gradovima zemlje izlaze na ulice, u svim gradovima i mestima i selima; bilo da je vruće ili hladno, i svojim prisustvom pokazuju svoju motivaciju.²⁰

Odakle proizilaze ovi stavovi, analize i ovo gledište? Ako moja malenkost i sistem Islamske Republike i tela koja donose odluke u Islamskoj Republici usvoje i objave ove stavove, odakle to potiče? Iz jedne čisto političke vizije? Ne. Oni potiču iz verskog pogleda.²¹

Pitaju zašto Iran podržava narod Bahreina. Pa, mi smo sve podržavali. Trideset dve godine podržavamo palestinski

²⁰ Obraćanje liderima palestinskih džihadističkih grupa koje su učestvovala na otvaranju konferencije u Gazi, 27. februar 2010.

²¹ Izjava tokom sastanka sa grupom mladih u provinciji Ardabil, 26. juli 2000.

narod. Koja je to država, vlada i nacija u ove trideset dve godine pružala takvu podršku? Zar su Palestinci šiiti? Koliko su se naši ljudi trudili i učinili za Gazu? Naši mladi su otišli na aerodrom kako bi otišli u Gazu! Išli su da se bore protiv Izraela. Mislili su da im je put otvoren.

Put je bio zatvoren, nisu mogli da odu. Rekli smo im da ne idu. Isprečili smo se da ne bi lutali naokolo. Oni to nisu dozvolili. Naši ljudi su svuda izrazili svoja osećanja prema Gazi, Palestini, Egiptu, Tunisu. A oni tamo nisu bili šiiti. Dakle, ne radi se o šiitima i sunitima. Oni zlonamerno pokušavaju da pitanje Bahreina pretvore u šiitsko-sunitsko pitanje.²²

*Podrška potlačenim narodima,
posebno palestinskom, deo opšte političke sistema*

39 – Unapređenje dostojanstva, položaja, autoriteta i uloge Islamske Republike Iran u regionu i međunarodnom poretku u cilju jačanja nacionalne bezbednosti i promovisanje nacionalnih interesa sa naglaskom na:

39-6 – Podrški muslimanima i potlačenim narodima, posebno narodu Palestine.²³

²² Obraćanje zajednici hodočasnika u svetilištu imama Reze (a.s.) u Mašhadu, 21. mart 2011.

²³ Iz opšte politike Petog razvojnog plana koji je predložio vrhovni vođa revolucije, 10. januar 2009.

Odlike „imamovog pravca”; poseban fokus na borbu protiv okupatorskog režima

Rezimiraju glavne karakteristike ovog pravca i orijentacije koju nazivamo „imamov pravac”²⁴ i reći nešto o kretanju Islamske Republike tokom deset godina njegovog blagoslovenog života. Imamov pravac, odnosno uverenje i vladanje imama nacije; to je nešto što daje tumačenje sistemu Islamske Republike. Islamska Republika se može ostvariti kroz različita usmerenja.

Ono što ova usmerenja približava istini i ono u što je imam verovao i prihvatao:

... posebna pažnja posvećena je borbi protiv okupatorskog režima u Jerusalimu i uzurpatorskog cionističkog režima...

Borba protiv Izraela imala je posebno mesto u logici imama. Jedna od stvari koja, po mišljenju imama, ni na koji način nije zanemarljiva za muslimanske narode, bila je borba protiv cionista; jer je on mnogo godina pre pobede revolucije tačno prepoznao destruktivnu i uništavajuću ulogu ovog nametnutog režima

... protivimo se ugnjetavanju, tiraniji i vršenju pritiska na narodima. Protivimo se nametanju i prinudi velesila i suprotstavljamo se tome. Protivimo se kompromisu sa Izraelom. Svim sredstvima branimo potlačeni narod Pa-

24 Misli se na imama Homeinija, osnivača Islamske Republike Iran.

lestine. Branimo libanski narod koji je pod pritiskom cionista. Branimo i podržavamo islam, probuđeni islam, i narode koji su se vratili islamskom identitetu, ma gde se nalazili u svetu. Danas, nakon što se istočna velesila raspala i nestala, Amerika je ostala jedina velesila u svetu koju je obuzela arogancija. Obuzela ju je ova velika greška, a to je što samovoljno želi da upravlja svetom...

Na tome se zasnivaju novi sistem i uređenje koje oni predlažu za svet; zasniva se na Americi kao središnjoj tački, a posle Amerike, na ostale sile koje se nalaze na sledećem stupnju i njihova dominacija je nad celim svetom, u svim zemljama, nad svim narodima, nad svim važnim resursima sveta i na svim osetljivim vodenim tokovima sveta. Po njima, sudbina sveta je u njihovim rukama! Danas dominantne sile, koje ispred sebe više nemaju istočni blok i bivši Sovjetski Savez, smatraju da im čitav svet i svetska politika jednoglasno moraju biti na raspolaganju, i da treba savladati sve što im se ispreči na tom putu.²⁵

Univerzalnost imamovog pokreta

Još jedna bitna odlika imamovog puta je univerzalnost njegovog pokreta. Imam je ovaj pokret smatrao univerzalnim i propagirao je revoluciju kao da ona ne pripada samo muslimanskim narodima, već i nemuslimanima. On se nije kolebao u tome. Ovde se ne radi o mešanju u poslove

²⁵ Iz obraćanja na godišnjici upokojenja imama Homeinija, 4. jun 1992.

drugih zemalja, što mi ne radimo; ovo nije izvoz revolucije u stilu jučerašnjih kolonijalista, što mi, takođe, ne radimo, to nama nije primereno. To znači da se miris ovog milosrdnog fenomena mora širiti svetom, narodi treba da shvate šta je njihova dužnost, muslimanski narodi moraju znati šta je i gde je njihov identitet. Primer ovog univerzalnog pogleda je imamov stav o Palestini. On je jasno rekao: „Izrael je kancerogeno tkivo. Pa, šta se radi sa kancerogenim tkivom? Kako se može izlečiti, osim uništenjem?” To je bila njegova logika. Ovo nije slogan, već je logično.²⁶

Nada u palestinsku revoluciju

Ova revolucija je oživela nade u islamskom i arapskom svetu. Kada je naša revolucija pobedila, arapski i islamski svet generalno su bili u stanju stagnacije, apatije i beznađa. Cionisti su obavili svoj posao i uplašili sve, i nijedan narod nije verovao da postoji tračak nade. Odjednom su se otvorila velika vrata spasa i narodi su pronašli nadu. Cionisti su mislili da su pojeli Palestinu i da je s tim završeno. A pogledajte danas, palestinski narod je celim svojim bićem i svom snagom izašao na megdan, i odoleva uprkos velikim pritiscima. Ovo nije samo poraz Izraela, već i Amerike, poraz svih cionističkih sila koje dominiraju svetom. Nenaoružan narod zatvoren na palestinskoj teritoriji ih je sve ojađio i učinio bespomoćnim.

²⁶ Molitvena beseda petkom u Teheranu u svetištu imama Homeinija (RA) na 21. godišnjicu njegove smrti, 4. jun 2010.

Upravo taj duh nade je probudio libanski narod. U vreme naše revolucije, Liban je bio u haosu; cionisti su sa Libanom radili šta su hteli: napadali su, ubijali, silovali, njihovi avioni su nadletali libansko nebo, kao da je nebo njihova zemlja! Onda su libanske grupe oživele. Pred izbijanje revolucije u Mašhadu dobio sam kasetu pokojnog doktora Čamrana.

On se tada nalazio u Libanu i u toj kaseti je detaljno opisao teškoće sa kojima se suočava libanski narod. A sada taj isti narod zadaje udarce Izraelu kakve nije zadala nijedna arapska država od početka cionističkog prisustva u regionu. Pre dve godine primorali su ih na povlačenje; pre nekoliko nedelja, uprkos cionistima, pustili su nekoliko stotina zatvorenika i to snažno proslavili. Ako u srcu naroda ne postoji nada, ovo se neće dogoditi; vi ste dali ovu nadu. Danas je ova nada vidljiva širom islamskog i arapskog sveta.²⁷

Pitanje svetog Jerusalima jeste jedno od pitanja naroda i sistema Islamske Republike

Ovo pitanje spada u red pitanja naroda i sistema Islamske Republike, a to je pitanje svetog grada Kudsa (Jerusalima) i potlačenog palestinskog naroda. Možemo li da ignoriramo ovaj problem, ili ga zaboravimo? Islamski sistem je karakterističan po tome što se odlučivanje u njemu zasniva na verovanju i dužnostima. Nijedan islamski pravnik ne sumnja i ne spori da kada neprijatelj zauzme zemlju muslimana

²⁷ Molitvena beseda petkom, Teheran, 21. januar 2004.

i u nekoj zemlji zapreti islamskoj državi, u tom slučaju svi muslimani su dužni da protiv neprijatelja povedu veliki i sveobuhvatni rat, isteraju ga sa te zemlje i kazne. Da li je opaki, opasni, zločinački i prema islamu neprijateljski raspoložen cionizam agresivan ili ne? Da li je zemlja Palestina dom i kibla muslimana ili ne?

Danas se navršilo četrdeset i nešto godina otkako su najzlobniji neprijatelji islama i čovečanstva – izdajnički i lukavi cionisti – preuzeli dominaciju nad delom našeg bića, delom naše kuće i zemlje. Šta je naša dužnost? Koja je dužnost muslimana? Koja je dužnost drugih islamskih naroda prema Palestini? Da li je dužnost da ćute?! Teško onim liderima zavisnih i izdajničkih zemalja koji se, zbog još dva dana vladanja i privlačenja ljubavi Sjedinjenih Država i velikih sila, odriču svojih velikih dužnosti.²⁸

Narod Irana i sistem Islamske Republike, izvor nade za muslimane

Nacija i središte prema kojima su danas usred svih ovih poteškoća okrenuta nadanja muslimana sveta, je narod Irana i sistem Islamske Republike. Ovi potlačeni palestinski i libanski muslimani, koje su svakodnevno izloženi zločinačkim napadima Izraela, gde dolazi i do bombardovanja ko-

²⁸ Govor na sastanku sa grupom oslobođenika, porodicama mučenika i ratnih veterana, zvaničnika i predstavnika Islamske konsultativne skupštine, imama iz pokrajina Kermanšah, Jazd i Čahar mahal i Bahtijari i građanima Gorgana, Gonbada, Mahalata, Gotvanda, Šušara, Sepidana, Teherana, Širaza, Džahroma i drugih pokrajina, 23. novembar 1990.

je se nastavlja, nemaju nade ni u jednu od ovih sila i onih koji na to polažu pravo. Ako imaju bilo kakve nade – a imaju – to je nada u islamsku revoluciju i u blagosloveni pokret našeg muslimanskog naroda. Vi ste izvor nade za muslimane.²⁹

Značaj očuvanja dostojanstva Islamske Republike za jačanje duha potlačenih nacija

Još jedna ključna tačka je očuvanje revolucionarnog dostojanstva Islamske Republike i iranske nacije u međunarodnim odnosima. Pobjeda Islamske revolucije u Iranu dovela je do dubokih promena u međunarodnim odnosima na dva načina:

... Da bi održala ovaj gorući trend i ojačala duh autentičnih i potlačenih naroda, Islamska Republika se obavezuje da ne promeni ništa od svog snažnog i dostojanstvenog prisustva u međunarodnim odnosima; da sa nasilnicima razgovara sa pozicije moći, a sa slabim vladama sa pozicije podrške; sa narodima koji su ustali, sa pozicije posmatranja i vođenja, i osuđuje, prezire i gnuša se američke vlade kao čelnika smutnje, arogancije, obmane i spletkarenja, zbog nanošenja zla slabim zemljama i podršci koju pruža uzurpatorskom cionizmu, kao i očiglednom neprijateljstvu prema buđenju i oslobađanju naroda, i, najzad, dubokim i zločinačkim neprijateljstvom prema iranskoj naciji, ne propušta

²⁹ Obraćanje zvaničnicima i funkcionerima Islamske Republike Iran povodom blagoslovenog praznika Gadir, 11. juli 1990.

nijednu priliku da razotkrije licemerje i bestidnost onih koji polažu pravo na slobodu i iznese ove činjenice.³⁰

Iran kao uzor Palestincima

Naš dragi Iran i sveti sistem Islamske Republike i velika nacija koja živi na ovom časnom prostoru mogu biti uzor svetu. Kao što je u raznim oblastima, od trijumfa revolucije do danas, bio uzor. Znajte, bez ikakve sumnje, da današnji palestinski narod, koji se bori sa punom hrabrošću, smatra iransku naciju i iransku lekciju svojom nezaboravnom poukom i svojim nezaboravnim modelom, a ovo je dobro poznato i vašim prijateljima širom sveta i vašim neprijateljima koji su centri arogantne moći.

Palestina danas, s imenom Božijim, nastavlja svoju blagoslovenu i slavnu borbu. Još jednom će biti očigledna pobjeda volje ljudi u čijim srcima je vera u Boga i samopouzdanje, nad svim materijalnim moćima. Svet će videti da će palestinski narod, korak po korak, istrajno i izdržljivo ići ka svojim ciljevima. Palestina pripada palestinskom narodu. Danas je ovaj narod izašao na megdan. I u islamskom svetu vlada metež koji je ovaj narod svojim hrabrim otporom stvorio na međunarodnoj sceni.

Naravno, muslimanski narodi imaju tešku dužnost; muslimanske vlade, takođe, nose veliku odgovornost. Islamski Iran – narod i vlada – složno, ujedinjeno i saglasno saose-

³⁰ Poruka povodom prve godišnjice upokojenja imama Homeinija, 31. maj 1990.

ćaju se sa narodom Palestine, paze na njega i na različitim poljima ga podržavaju.³¹

Iran, obrazac otpora nacijama

Ponosni smo što naša nacija, naša vlada, naši zvaničnici, naša omladina i naši učenjaci tokom svih ovih godina nisu ostali ravnodušni prema ovim pitanjima, izneli su svoj stav, izrazili su gnušanje. Iranska nacija ne bi trebalo da izgubi ovaj duh. Ne gubite ovaj duh, naročito vi mladi. Neki žele da izvrnu ovu temu; protestuju: „Gospodine! Koliko puta govorite ‘smrt ovom...’ ‘smrt onom...’ Zašto na javnim tribinama spominjete zločine Sjedinjenih Država ili cionista i njihovih saveznika?” Treba ih spomenuti, moraju se ispričati. Neka narodi nauče lekciju.

... Nacije se inspirišu, vlade uče, a narodne vođe bivaju ohrabrene kada vide da je narod ustao. Zašto da se stidimo? ... Danas, u eri veličine islama, dostojanstva islamskog sistema i iranske nacije zbog svojih anti-tiranskih stavova, vidimo da čim neko na svetskim forumima ustane protiv Sjedinjenih Država, Izraela, cionizma i njihovih saveznika i govori otvoreno o tome, jedna grupacija se ovde stidi! „Gospodine! Izgubili smo ugled!”, kažu. Zašto da se stidimo?! Jasan stav iranskog naroda – a posebno omladine – naspram međunarodnog ugnjetavanja nikada se ne sme zaustaviti.³²

³¹ Obraćanje grupi policijskih snaga, 9. oktobar 2000.

³² Obraćanje vrhovnog vođe revolucije tokom susreta sa profesorima i učenicima iz Kurdistanu, 17. maj 2009.

Predvodništvo Islamske republike u pružanju podrške Palestini

Naša draga nacija je svim svojim bićem razumela pitanje Palestine; osetila je ugnjetavanje koje je naneto islamskom svetu; razumela je dužnosti koje sama ima u tom pogledu. Vlada Islamske Republike je uvek prednjačila u tome. Osetila je dužnost i uradila ono što je mogla. Ovo će sigurno imati velike posledice i mi se nadamo – vidimo neke naznake – da će islamske države postepeno početi više da opazaju neke činjenice; neke od njih se približavaju suštini problema i dužnostima islamskog ummeta.³³

Uliivanje novog života u telo Palestine kroz pokret imama Homeinija

Pokret imama Homeinija, Bog mu se smilovao, udahnuo je novi život u telo palestinskog pitanja i ponovo je postavio temelje islamskog verovanja, koje je uvek praćeno džihadom i samopožrtvovanjem. Nakon sporazuma iz Kemp Dejvida, politika Sjedinjenih Država na Bliskom ponovo je odredila štetnu sudbinu za palestinsko pitanje i narod Palestine, a to je ista ona politika koja je na kraju dovela do sporazuma iz Osla i njegovih bolnih posledica. Tom politikom je predviđeno poništavanje duha džihada i otpora i postepeno ukla-

³³ Obraćanje prilikom susreta sa zvaničnicima i funkcionerima Islamske Republike i ambasadorima islamskih zemalja povodom obeležavanja godišnjice početka poslanstva Božijeg poslanika Muhameda (s), 25. oktobar 2000.

njanje palestinskog naroda iz svih jednačina regiona i oslanjanje tog naroda na lažne nade umesto na sopstvenu volju i suštinsku snagu. Duh islamskog verovanja i motivacija na džihad u ime Boga, koji je još jednom bio pomešan sa borbom palestinskog naroda, bili su najveća smetnja napretku arogantne politike i izdajničkih motiva. Zahvaljujući ovom duhu i motivaciji danas je palestinski narod prisutan i svojom voljom, odlučnošću i požrtvovanjem postavlja temelje budućnosti koja nije predvidiva ni za neprijatelje, pa čak ni za prijatelje Palestine.³⁴

Mahanje zastavom islama od strane pokojnog imama uzrok buđenja palestinskog naroda

Zapravo, naš časni imam u ovom velikom pokretu koji je stvoren u našoj zemlji i islamskom svetu, podigao je visoko dve zastave od kojih je jedna bila zastava buđenja, odnosno preporoda islama.

... U vezi podizanja zastave islama, to je dovelo do toga da su muslimani iz celog sveta počeli da osećaju svoj identitet, stekli su osećaj ličnosti. Posle mnogo godina pokušaja da smrve i unište islamski identitet, dogodila se ova revolucija, kada se u očima muslimanskog naroda sveta pojavila figura našeg velikog imama, i svi su osećali da su pronašli jedan identitet, jednu ličnost. To je dovelo do znakova buđenja muslimana na istoku i zapadu islamskog sveta: palestinski narod je oživeo nakon nekoliko decenija

³⁴ Poruka sa Međunarodne konferencije o imamu Homeiniju i podršci Palestini, 2. jun 2002.

frustracije i razočarenja, omladina arapskih zemalja koja je ponovo povratila duh i moral nakon poraza u tri rata koje su njihove države imale sa cionističkim režimom i bili obeshrabreni i razočarani – cionistički režim, koji je kancerogeni tumor u srcu islamskih zemalja i do tog dana se pokazivao kao nepobediv, a mnogi u islamskom svetu su verovali da je cionistički režim bio nepobediv, dobio je šamar od muslimanske omladine, započela je palestinska Intifada, usledili su uzastopni udarci po okupatorskom režimu; da li u prvoj intifadi, ili u poslednjoj, bilo u porazu i povlačenju devet godina pre Libana, ili u tridesettrodnevnom ratu, ili prošle godine u dvadesetdvodnevnom ratu sa potlačenim narodom Gaze. Sve su to bili udarci koji su naneti cionističkom režimu. Međutim, na dan kada je islamska revolucija trijumfovala, cionistički režim u očima muslimanskih vlada i muslimanskih nacija, posebno arapskih, smatrao se nepobedivim. To ga je navelo da privremeno napusti slogan „od Nila do Eufrata” i zaboravi na njega. Muslimanski narodi – od Afrike do istočne Azije – počeli su da razmišljau o uspostavljanju islamskog sistema vlasti. Sa raznim formulama; ne nužno sa istom onom formulom sistema naše Islamske Republike; ali oni su razmišljali o vladavini islama u njihovoj zemlji. Neke zemlje su, takođe uspele, a neke islamske pokrete očekuje perspektivna budućnost.

U islamskom svetu su se pojavili intelektualci sa novim nadama. Pesnici, umetnici i pisci koji su govorili sa očajanjem i osećali se poraženo, a nakon pobede islamske revolucije, nakon grandioznog pokreta velikog imama i

otpora ove nacije, njihov duh se promenio, ton njihovih reči, njihova poezija i pero im se promenilo, poprimili su boju nade.³⁵

Cionistička vlada i Sjedinjene Države; glavni neprijatelji Islamske Republike

Ko su glavni neprijatelji Islamske Republike? Naši glavni neprijatelji danas u svetu su cionizam i svetska tiranija. Suština problema u neprijateljstvu sa islamom i sistemom Islamske Republike i iranskom nacijom su cionizam i svetska tiranija.

Ako želimo pravilno da prevedemo izraz „svetska tiranija”, ona bi danas odgovarala agresorskoj, bahatoj i arogantnoj vladi Amerike.

Naravno, još gora od Sjedinjenih Država je cionistička država u okupiranoj Palestini. Zašto? Zato što je američka država jedna država koja se u krajnjem oslanja na jednu naciju, dok se uzurpatorska cionistička država u načelu ne oslanja ni na jednu naciju! Nacija koja živi na tim prostorima je nacija koja je danas raseljena! Izrael je od samog svog početka nastao na ugnjetavanju i ubistvima, lažima i obmanama. Tog dana, jedan broj ugnjetača i agresora, uz podršku britanske vlade, došao je na palestinske teritorije. Proterali su ljude sa tih teritorija, a njihova deca i oni koji su preživeli – više od milion ljudi – još uvek žive pod šatorima i u uslovima kampa! Žive pod šatorima, ili nečemu

³⁵ Saopštenje povodom obeležavanja dvadesetogodišnjice upokojenja imama Homeinija, 4. jun 2009.

sličnom šatorima, u kolibama! Palestinski narod živi izvan Palestine, u kolibama i kampovima. Njihovi domovi i njihova domovina su u rukama onih koji su se tamo doselili iz Evrope, Australije, Sjedinjenih Država, Azije i Afrike kako bi stvorili lažnu naciju i tamo živeli kao jedna nacija, i imali svoju državu! U suštini, takva nacija nema postojanje ili identitet.

Dakle, na čelu spoljašnjih neprijatelja ove nacije – na koje se odnosi naša glavna spoljnopolitička borba u svetu – danas je korumpirani, opaki cionistički uzurpatorski režim koji je okupirao Palestinu, iza kojeg stoje Sjedinjene Američke Države. Jedna tako velika i prostrana Amerika, sa svim svojim naučnim dostignućima, ta velika država i nacija, postala je igračka u rukama cionista, poput diva koga na uzici drži kuće i vodi gde god poželi. Danas je Amerika, sa svojim bogatstvom, istorijom i političkim, ekonomskim i vojnim značajem za svet, postala igračka u rukama cionista i izraelske vlade. Kada predsednik Sjedinjenih Država donese odluku protiv Islamske Republike, on odlazi u Skupštinu cionista Amerike gde podnosi izveštaj koji se potom širi po celom svetu. Ovo je sramota za američki narod.

To su naši glavni neprijatelji. Naravno, u svim krajevima sveta prema nama se i dalje neguju neprijateljstvo i zloba, ali to nema većeg značaja i ne spada u glavno pitanje.³⁶

³⁶ Obraćanje prilikom susreta sa narodom Mašhada i hodočasniciima Alija Ibn Musa Reze (a.s.) u dvorištu svetilišta imama Homeinija, 23. mart 1996.

Nastavak pokreta u Palestini, uz postojanost Islamske Republike

Cionisti su, kako misle, odahnuli, ali onda su uvideli da u svetu postoje mesta u kojima su, blagodareći zastavi i vladavini islama, veri ljudi u Kur'an i njegova pravila i ajete, njihovoj smelosti i hrabrosti i ignorisanju velesila i tiranije, ljudi i vlade ustali i jednoglasno traže da uzurpatorska cionistička država mora napustiti Palestinu. Ovaj otpor i postojanost naroda, vlade i režima Islamske Republike Iran doveo je do toga da isušenim venama palestinskog pokreta poteče sveža krv i da palestinska omladina – treća generacija Palestinaca – doživi stvarno buđenje i nastavi pokret u svom islamskom obliku. Oni znaju da, ako se palestinski omladinski pokret nastavi unutar i oko granica okupirane Palestine, sav mir koji su sklopili sa Arapima biće besmislen i uzaludan i da njihov trud neće uroditi plodom.³⁷

Uticaj islamske revolucije na palestinsko pitanje

Nakon trijumfa islamske revolucije dogodile su se dve važne stvari. Jedna od njih je palestinski pokret, koji je po karakteru bio nereligiozan, i postao islamski, zatim se pojavio islamski otpor i poprimio islamsku boju. Na scenu su stupili isti oni borci koji su se borili spolja – kao oni koji su napadali Izrael iz Libana ili mu iz drugih oblasti zadavali

³⁷ Molitvena beseda petkom, 17. januar 1997.

udarce – vođeni islamskim motivom, što je vrlo jak motiv.

Drugo, usledila je Intifada, odnosno ustanak i pobuna unutar uzurpirane zemlje i otadžbine. Oni se plaše ovog ustanka; jer im je to veoma važno. Oni se, naravno, trude da ovo prikažu drugačijim od onoga kako jeste u stvarnosti, ali borba palestinskog naroda unutar Palestine je oštra i žestoka po cionistički režim i slama im kičmu. Zašto? Zato što su Jevrejima okupljenim na ovom području sa svih strana sveta obećali da će tu naći sigurnost, utehu i ugodan život, rekli su: „Dođite ovde i živite gospodski”, a sada ne mogu da se nose sa novom generacijom i prvobitnim vlasnicima ove zemlje koji su se danas probudili. Temelji cionističkog sistema su klimavi.³⁸

Beskompromisnost palestinskog pitanja

... Naš stav o palestinskom pitanju je takođe jasan. Podržavamo palestinski narod. Podržavamo oslobođenje Palestine. Podržavamo da se osujete agresori na zemlju Palestinu. Mi kaŹemo da „palestinski narod nije siguran u svojim domovima”. Islam odbacuje ovu situaciju. Zato je i mi odbacujemo, čak i ako druge zemlje sednu za pregovarački sto i prodaju Palestinu neprijatelju. Ali neka znaju da muslimanski i palestinski narod nikada Palestinu neće prodati neprijatelju.”³⁹

³⁸ Molitvena beseda petkom, 31. januar 1999.

³⁹ Obraćanje u ZaduŹbini „Astane Kuds Razavi”, 21. mart 1994.

Debakl američkog „sporazuma veka”

Pitanje dana Jerusalima ove godine je važnije nego ikada ranije. Naravno, pitanje Palestine je ključno pitanje i nije povezano samo sa islamskim državama, to je humanitarno pitanje; ljudska savest je primorana da reaguje na ono što se dogodilo palestinskom narodu i zato to nije samo islamsko pitanje. Naravno, palestinsko pitanje je važnije muslimanima, ono je prioritarno pitanje koje pored ljudskog ima i verske i druge aspekte, ali je u osnovi ljudsko. Zato su povorke koje se održavaju na dan Jerusalima uvek važne, a ove godine čak i važnije zbog izdajničkih akata koje neki američki saveznici u regionu čine kako bi sklopili „sporazum veka” koji se, naravno, neće dogoditi i nikada neće biti realizovan, a Sjedinjene Države i njeni sledbenici će sigurno biti poraženi u tome. Ono po čemu se ovo razlikuje od ranijih planova, je u tome što oni sada izričito kažu da želimo da završimo sa pitanjem Palestine i uklonimo ga sa liste svetskih pitanja, što naravno neće moći i što će propasti.⁴⁰

Bliskost i saglasnost muslimanskih sa narodom Irana

Marš na dan Jerusalima zaista je jedinstven fenomen; ljudi su pod vrelin suncem oduševljeno izašli na ulice, a broj učesnika marša u većini gradova zemlje je veći i vatreniji

⁴⁰ Obraćanje tokom sastanka sa grupom univerzitetskih profesora, naučnika i istraživača, 22. maj 2019.

nego prethodnih godina. Poruka većeg procvata i omasovljenja marša na dan Jerusalima u različitim zemljama je da se, uprkos propagandi stranaca, povećala bliskost i usklađenost muslimanskih naroda sa iranskom nacijom.⁴¹

Odbrana Palestine, odbrana istine

Dan Jerusalima je veoma važan. Ne radi se samo o tome da branimo jednu potlačenu naciju koja je proterana iz svoje zemlje i doma; u stvari, mi se borimo protiv tiranskog i arogantnog političkog sistema. Danas odbrana Palestine znači odbranu istine; istine koja je mnogo veća od samog palestinskog pitanja. Danas je borba protiv cionističkog režima borba protiv svetske tiranije, borba protiv sistema dominacije. Kao što vidite, kada govorite protiv cionističkog režima, taj američki zvaničnik i političar oseća mržnju i neprijateljstvo prema vama, što je, zapravo, i tačno. Zato treba uvažavati i obeležavati dan Jerusalima, kao i povorke koje se praktikuju tog dana, koje su, takođe, od velikog značaja.⁴²

Aktivno prisustvo mladih u povorkama na dan Jerusalima

Jedna od naših najvećih povoljnih okolnosti je to što naš narod i naša omladina sledi sistem i ciljeve velikog imama.

⁴¹ Obraćanje na bajramskoj molitvi, 15. jun 2018.

⁴² Saopštenje vrhovnog vođe tokom susreta sa univerzitetskim profesorima i istraživačima, 21. jun 2017.

Skrećem vam pažnju, draga braćo i sestre, pogledajte i videćete da većinu učesnika povorki na dan Jerusalima čine mladi ljudi.⁴³

Džamija Al-Akša je prioritet za islamski svet

Duboko mi je žao što mi, islamski svet, moramo dati sve od sebe da se suprotstavimo zaveri cionističkog režima i ovom potezu koji su oni povukli protiv svetog Jerusalima i džamije Al-Akse koji su morali pokrenuti čitav islamski svet, i danas se moramo baviti nevoljama koje je svetski sistem tiranije stvorio u islamskom svetu. Zapravo, bavljenje pitanjem takfira je nešto što je nametnuto učenjacima, mudracima i autoritetima islamskog sveta; neprijatelj je ovaj problem uveo u islamski svet kao svoju tvorevinu, s kojim mi moramo da se nosimo, ali glavno pitanje je pitanje cionističkog režima; glavno pitanje je pitanje Jerusalima; glavno pitanje je pitanje prve kible muslimana, džamije Al-Aksa; to su glavna pitanja.⁴⁴

Hvala narodu Irana na učešću u povorkama

Nadamo se da će svemogući Bog prihvatiti vaše bogoštovlje i pokazati Svoju milost i blagodat narodu Irana i obilno vas nagraditi za napore koje ste uložili ovog meseca.

⁴³ Izjava vrhovnog vođe u svetilištu Razavi, 21. mart 2015.

⁴⁴ Susret sa učesnicima Svetskog kongresa ekstremističkih i takfirijskih struja iz perspektive islamskih naučnika, 25. novembar 2014.

Jedan od njih bile su povorke održane na dan Jerusalima, i zaista, nikakvim rečima ne može se opisati značaj vašeg truda koji ste se, po vrelini i sa jezikom otežalim od posta, kretali ovim ulicama, širom zemlje, da biste pokazali otpor iranske nacije u vezi ovog važnog pitanja za islamski svet i istoriju islama. Upravo to je živa nacija. Svim svojim bićem iz dubine srca moramo zahvaliti iranskoj naciji na ovom naporu.⁴⁵

Palestina; zaštićena od neprijateljskih trikova

Zahvaljujući islamskom buđenju danas je pitanje Palestine ponovo postalo središnje pitanje islamskog sveta, i zato ne biste trebali dozvoliti da se ta odlika i privilegija izgube i zatrpaju zaverama i trikovima neprijatelja muslimana i islamskog ummeta. Pitanje Palestine je suštinsko pitanje. Vremenom su narodi testirale sopstvene vlade oko njihovog stava o palestinskoj stvari. Naravno, pritisak tiranije, arogancije, ugnjetavanja i sile nije dozvoljavao da se ispolji volja naroda. Ali i pored toga, narodi u regionima u kojima je ove godine, uprkos cionistima, obeležen dan Jerusalima i gde su održane povorke, mogli su da iznesu ono što im je na srcu, i ako Bog da, toga će iz dana u dana biti sve više i postaće još masovnije.⁴⁶

⁴⁵ Beseda održana za ramazanski bajram, 9. avgust 2013.

⁴⁶ Susret sa državnim zvaničnicima i ambasadorima islamskih zemalja povodom ramazanskog bajrama, 20. avgusta 2012.

Dan vapaja za pravdom

Dan Jerusalima je međunarodni islamski i veliki i važan dan kada narod Irana i drugi muslimanski narodi uzviču reč istine u čije učutkivanje je svetski sistem tiranje investirao najmanje šezdeset godina. Osnivanje Islamske Republike u Iranu, proglašenje dana Jerusalima i preinačenje izraelske ambasade u Teheranu u ambasadu Palestine, bili su uvredljivi potezi koji su se suprotstavili šezdesetogodišnjoj kolonijalnoj zaveri da se Palestina izbriše sa geografske mape sveta. Dan Jerusalima, je i oslonac za bezbednost zemlje, a svaki Iranac koji tog dana izađe na ulicu zapravo je pomogao bezbednosti zemlje i nacije i očuvanju dostignuća revolucije. Zahvaljujući Božijoj milosti, ove godine dan Jerusalima će se još veličanstvenije održati i kod nas, i u drugim islamskim zemljama.⁴⁷

Iran podržava Palestinu

Naša nacija je budna, naša nacija je ujedinjena; naša nacija sa interesovanjem i saosećanjem sledi globalna pitanja, bavi se pitanjima islamskog sveta i zauzima stav prema njima, a primer toga su veličanstvene povorke na dan Jerusalima u kojem su se ljudi okupljali u svim gradovima širom zemlje, u mnogim selima, marširali u povorkama, uzvikivali parole u korist svoje braće muslimana, koju nikada nisu videli niti ih poznaju, ali, ipak njihov problem smatraju

Izabrana kazivanja ajatolaha Hammeja o Palestini i Jeruslumu

⁴⁷ Susret sa profesorima i članovima naučnih veća, 23. septembar 2011.

svojim. Ovo je moguće blagoslovom verovanja, blagodat islamskog buđenja, i to je put koji nam je naš veliki imam, na kojem je milost i blagodat Božija, stavio pred nas i mi ga sledimo, i sve ove pretnje, protivljenja, neprijateljstva, predrasude i neodgovorni postupci koje čovek svedoči u različitim delovima tog prostranog fronta neće moći da nas odvrte od tog puta.⁴⁸

Otpor palestinskog naroda zavisi od vere i oslanjanja na Boga

Cionistički neprijatelj i njihovi pomagači, snažnim i različitim pritiscima pokušavaju narod Gaze i Zapadnu obalu da odvrte od otpora i navedu na predaju, ali neka palestinski narod, udvostručenog duha i sa više nade, bude siguran da će njihov veličanstveni pokret sigurno uroditi plodom. Snaga i očigledan napredak fronta otpora rezultat je „unošenja u borbu elementa duhovnosti, vere i oslanjanja na Boga”. Zato je neophodno produbiti verski duh i istinsku veru u palestinskom narodu i povećati mu veru u ispunjavanje obećanja istinitog Boga.⁴⁹

⁴⁸ Susret vrhovnog vođe sa vojnim zvaničnicima i ambasadorima islamskih zemalja, 10. septembar 2010.

⁴⁹ Susret vrhovnog vođe sa vođama palestinskih militantnih grupa, 29. mart 2009.

Dan Jerusalima, dan za ceo svet

Ovaj veliki pokret iz dana u dan postaje sve čvršći i sve se više širi u islamskom svetu. Ove godine islamski svet bio je svedok demonstracija u delovima većine muslimanskih zemalja. Od istoka islamskog sveta, odnosno Indonezije, pa sve do zapada, Afrike i Nigerije. U muslimanskim zemljama, gde god je ljudima bilo dozvoljeno da pokažu svoje namere i volju, na dan Jerusalima su dolazile grupe ljudi i pokazale šta osećaju prema ovom pitanju. Čak i muslimani koje žive u Evropi, manjine koje se nalaze pod nervoznim pritiskom evropskih vlada i institucija, su obeležili dan Jerusalima. Ovo je znak da palestinsko pitanje, uprkos onome što su želeli uzurpatori Palestine i njihove pristalice, svakim danom postaje sve življe u islamskom svetu ...⁵⁰

Učešće palestinskog naroda u ohrabrujućim povorkama

Neprijatelji islama nastoje da se u svetskom javnom mnjenju zaboravi na pitanje Palestine, ali povorke i šetnje naroda na svetski dan Jerusalima obesmišljavaju ovu zaveru i daju nadu i podstrek potlačenom i usamljenom palestinskom narodu ... Palestinci ... uprkos svim pritiscima, čvrsto su stali i znaju da Palestinu mora spasiti palestinski

⁵⁰ Obraćanje na molitvi povodom kraja svetog meseca ramazana i početka bajrama, 1. oktobar 2008.

narod, a podrška islamskog ummeta će povećati ovu istrajnost i otpor.⁵¹

Dan Jerusalima jeste dan vapaja muslimana protiv ugnjetavanja

Dan Jerusalima je pred nama; dan vapaja islamskog ummeta protiv pedeset godina ugnjetavanja i agresije neprijatelja. Dan Jerusalima trebalo bi da obeleže i poštuju svi muslimanski narodi i čitav islamski ummet, a vi, dragi narode Irana, kao i svake godine, proslavićete ovaj dan uz Božju pomoć.⁵²

Svetski sistem tiranije zaprepašćen povorkama posvećenim Jerusalimu

Veličanstvene i raskošne povorke naroda na danu Jerusalima bili su veliki simbolički pokret koji je zasigurno ostavio i ostavljao duboki trag na polju svetske politike i naspram tiranije. Ono što je zagorčalo aromu svetog meseca ramazana u celom islamskom svetu, posebno ove godine, bili su tragični događaji u Palestini i Iraku; to su delovi islamskog sveta.⁵³

⁵¹ Molitvena beseda za ramazanski bajram, 13. oktobar 2006.

⁵² Molitvena beseda petkom, Teheran, 12. oktobar 2006.

⁵³ Molitvena beseda za ramazanski bajram, 14. novembar 2004.

Moćna odbrana potlačene nacije Palestine

Svetski dan Jerusalima je manifestacija opšte volje muslimanskih naroda da se suprotstave Americi i Izraelu, a veliki, verni i ujedinjeni narod Irana, tokom ovogodišnjeg obeležavanja potvrdio je svoje predvodništvo i veličinu narodne volje na ovom polju, i moćnom i promišljenom odbranom potlačenog naroda Palestine pokazao je duboku mržnju prema cionistima ... i učinio Iran i Islamsku Republiku ponosnim u svetu.⁵⁴

Bes muslimana protiv cionističkog režima i njegovih pristalica

Ove godine na dan Jerusalima muslimanski narodi moraju da pokažu da su besni na cionistički režim i njegove pristalice i da su besni na svakog ko u tom pogledu bude ravnodušan i bude vodio bilo kakvu politiku u tom pravcu.⁵⁵

⁵⁴ Molitvena beseda za ramazanski bajram, 26. decembra 2003.

⁵⁵ Molitvena beseda, 7. decembar 2001.

Četvrto poglavlje:
Odgovornost
islamskog sveta

Pitanje Palestine ne pripada samo
Arapima i njihovim palestinskim
susedima; svi muslimani širom sveta,
ma gde se nalazili, moraju se osećati
odgovornim za palestinsku stvar.

Odbacivanje izgovora muslimanskih država zbog njihove ravnodušnosti prema Palestini

Danas se od muslimanskih država ne prihvata nikakav izgovor za njihovu ravnodušnost prema pitanju Palestine. Uzurpatorska vlada je podigla divljaštvo i varvarstvo na najviši nivo i dokazala da je na putu svojih pohlepnih i opasnih ekspanzionističkih ciljeva spremna da poćini svaki zloćin. Islamski ustanak palestinskog naroda je argument za sve i pokazuje da uprkos sveobuhvatnim pritiscima neprijatelja i izgovorima i izdaji onih koji se izdaju za prijatelja, izdanci otpora nisu uvenuli, već su pustili korenje i dali obilne plodove. Stoga je obaveza za sve narode i države da pitanju Palestine pristupe iskreno i kao jednom od najprioritetnijih pitanja i u okviru svojih mogućnosti joj pruže pomoć.⁵⁶

Povećavanje materijalne, duhovne i političke podrške militantnim pokretima

Danas je u toku povećanje materijalne, duhovne i političke podrške militantnim pokretima i Intifadi. Danas je utihnuo glas lažnih pretendenata na ljudska prava i začulo se nećasno bubnjanje izraelskih pristalica i pokazala njihova podmukla priroda do te mere da mnogi među njima ne mogu da se uzdrže od osude ovih zloćina.⁵⁷

⁵⁶ Poruka povodom Svetskog dana Jerusalmu, 13. april 1990.

⁵⁷ Poruka narodu Palestine, 4. oktobar 2000.

Stubovi otpora

Put spasenja je samo u otporu i istrajnosti uz jedinstvo Palestinaca i reči monoteizma koje su beskrajna zaliha militantnog pokreta. Stubovi ovog otpora, s jedne strane, su palestinske borbene grupe i verni i otporni narod Palestine u zemlji i izvan nje, a sa druge muslimanske države i nacije širom sveta, a posebno verski učenjaci, intelektualci, političke elite i akademici.

Ako ova dva snažna stuba budu na svom mestu, nema sumnje da će probuđene savesti, srca i misli onih koji nisu očarani propagandnom mašinerijom tiranske i cionističke imperije, pohitati u pomoć pravednicima i potlačenima svuda u svetu i aparat tiranije će se naći pred olujom misli, osećanja i akcije.

U istinitost ove činjenice svi smo se uverili tokom poslednjih dana slavnog otpora u Gazi. Vapaj pred kamerama zapadnog šefa jedne međunarodne uslužne organizacije, saosećajne izjave aktivista humanitarnih organizacija, velike i srdačne demonstracije ljudi u srcu evropskih prestonica i američkih gradova, hrabra akcija šefova država u Latinskoj Americi, sve ovo su pokazatelji da nemuslimanski svet još nije u potpunosti pokoren od strane zlih i izopačenih sila koje se u Kur'anu nazivaju Šejtan (satana), i da je polje za traženje istine i dalje otvoreno.

Da, otpor i istrajnost boraca i palestinskog naroda i puna podrška i pomoć svih islamskih zemalja moći će da okončaju zlu čaroliju uzurpacije Palestine. Ogromna

energija islamskog sveta može rešiti njegove probleme, uključujući akutni i neposredni problem Palestine.⁵⁸

Dužnost svih muslimana i onih koji su osvešćeni

Sada se obraćam vama, muslimanskoj braći i sestrama širom sveta, kao i svim probuđenim savestima iz svake zemlje i nacije. Potrudite se i razbijte magiju o zaštićenosti cionističkih zločinaca. Privedite pravdi političke i vojne vođe uzurpatorskog režima koji su imali ključnu ulogu u tragediji u Gazi, i izvedite ih pred lice pravde i kaznite kako nalažu pravda i razum. Ovo je prvi korak koji se mora preduzeti. Političke i vojne vođe uzurpatorskog režima moraju biti osuđeni. Onima koji su motivisani da poćine zloćin biće teže da to urade ako zloćinac bude kašnjen. I samo oslobađanje poćinilaca velikih zloćina je zloćin i podstrekać drugih zloćina. Da je islamski svet, nakon 33-dnevnog rata u Libanu i stravićnih zloćina, ozbiljno tražio kaznu za cioniste koji su ih poćinili i da je ovaj opravdani zahtev postavljen nakon masakra svadbene povorke u Avganistanu i nakon zloćina koje su poćinili „blek votersi” u Iraku i onih grozota od strane amerićkih vojnika u Abu Grajbu i drugde, danas ne bismo bili svedoci stradanja u Gazi.

Mi, muslimanske države i nacije, u tim slućajevima nismo ispunili dućnosti koje nalažu razum i pravda, a rezultat je ovo što vidimo danas.⁵⁹

⁵⁸ Četvrtat konferencija podrške palestinskom narodu, 4. mart 2009.

⁵⁹ Isto.

Pomoć i puna podrška palestinskom narodu, obaveza za sve muslimane

Sveobuhvatna pomoć i puna podrška palestinskom narodu je obaveza za sve muslimane. Države koje kritikuju Islamsku Republiku Iran i neke druge muslimanske zemlje zbog pomaganja Palestini i same bi trebale da je podrže i pomognu, a ne da drugima odriču islamske dužnosti, jer ako same nisu u stanju i nemaju kapaciteta i hrabrosti, bilo bi bolje da cene odgovorne i hrabre postupke drugih umesto što kritikuju i sabotiraju.⁶⁰

Duhovna pomoć je viša od materijalne

Viša od materijalne je duhovna pomoć; jer Palestinci osećaju da su srca naroda sa njima. Demonstracije koje su se ovih dana održavale u islamskom svetu bile su veoma dragocene. Ono što danas nameravate da uradite, da marširate do Trga Palestine i naspram palestinske ambasade, veoma je pohvalno delo. Vesti će to preneti i potlačeni narod Palestine će osetiti da su narodi iza njih. Naravno, naš narod, Bogu hvala, nikad nije bio manjkav u ovome, uvek se odazivao, prisustvovao i iznosio svoj stav. Najzad, međunarodna zajednica i Ujedinjene nacije moraju preduzeti akciju. Ove organizacije za ljudska prava, koje su uvek ili najčešće u službi tiranskih arogantnih ciljeva, i čak ni jedan

⁶⁰ Isto.

jedini put ne rade u korist naroda koji su protivni željama tiranskih sistema, trebalo bi da privuku svetsko javno mnjenje, osude tlačitelja i agresora i podrže potlačeni narod Palestine. Ako se ovi pritisci izvrše, iranski plan za Palestinu biće operativan i agresor će biti prisiljen. Ako arapske države, islamske države, muslimanski narodi i svetska zajednica budu aktivni na ovaj način, onda će ovo postati izvodljivo. Svako onaj ko omane u tome, sigurno će odgovarati pred narodom, istorijom, a pre svega, pred Bogom Uzvišenim. Svi imamo dužnosti.⁶¹

Dužnost muslimana i svih ljudi; finansijska podrška

Naravno, ovo je jedan od načina da se pomogne i vrlo je delotvoran. Postoje i drugi načini za pomoć, a to je finansijska pomoć. Kao što smo rekli našem i drugim narodima u molitvama petkom, oni moraju da pomognu. Moramo braniti ove potlačene ljude koji brane svoju domovinu, svoju religiju, Jerusalem i identitet islamske nacije i koji žele da prekinu kontinuirani uticaj tiranije u ovom regionu. Države koje su susedi Palestine, kao i narodne snage i otpor i drugi, moraju da brane i braniće se. Svako ko može da im pomogne, treba to da uradi; ovo je dužnost svih.⁶²

Sve nacije mogu uticati na ovo pitanje. Svi muslimanski narodi mogu pomoći. Finansijska pomoć Palestincima ne

⁶¹ Molitvena beseda petkom, 5. april 2002.

⁶² Obraćanje tokom susreta sa grupom radnika i nastavnika povodom praznika rada i nedelje učitelja, 31. mart 2002.

podrazumeva to što neke države kažu: „Dali smo deset, dvadeset, pedeset miliona dolara”, a nije jasno ni gde su dali, kome su dali i kako su dali. Danas je palestinskom narodu potrebna hrana, trebaju im lekovi. Palestinski narod nije prosjak, on je gospoda, ali je pod dominacijom neprijatelja. Svako je dužan da pomogne. Šta bi se desilo kada bi svaki pojedinac koji živi u islamskom svetu dao samo hiljadu tomara palestinskom narodu! Kakav efekat bi na palestinski narod i njegov život imalo milijardu tomara! Neka svaki član porodice koji želi da doprinese i učestvuje u tome da hiljadu tomara, toliko je minimum, a ko hoće, neka da više. Tim novcem im obezbedite hranu, lekove i sve što im je potrebno da izdrže i odupru se. To je ono što narodi mogu da učine, i nema potrebe da bilo koja država kaže: „Mi smo dali toliko i toliko” i da joj onda bude zaprećeno. Neka narod učestvuje u tome, jer šta mogu da urade narodu?! U našoj zemlji, ako ljudi budu hteli, mogu da sakupe tih hiljada tomara u centrima za pomoć kao što je Crveni polumesec i druge organizacije. Ovo bogatstvo je ogromno i može pomoći palestinskom narodu.⁶³

*Svako je dužan da odgovori
na vapaj Palestinaca za pomoć*

Odbrana potlačenog naroda Palestine i njegov hrabri i pravedni ustanak je naša islamska dužnost. Danas, jedan muslimanski narod sa licem umrljanim od krvi, usred bojnog

⁶³ Molitvena beseda petkom, 5. april 2002.

polja, preklinje islamski svet za pomoć. Nikada neću za-
boraviti vapaj Palestinke koja oduzetog glasa više pred ka-
merom: „O, muslimani!”

Svi muslimani i Arapi moraju podržati legitimitet borbe
palestinskog naroda. U međunarodnim krugovima i sku-
povima mora se naglasiti da bespomoćni ljudi kojima su
oduzeta prava imaju pravo da se za njih bore. Zato je na-
stavaĤ Intifade i otpora palestinskog naroda njihovo legi-
timno pravo koje se, isto tako, poštuje u međunarodnom
pravu, iako se ovi zakoni, nažalost, često tumače u skladu
sa zahtevima tiranije i svetskih sila.⁶⁴

Dužnost muslimana

Ono o čemu danas govorimo je sledeće: Pitanje Palesti-
ne je, s islamske tačke gledišta, temeljno pitanje i dužnost
svih muslimana, uključujući i nas. Svi šiitski, sunitski, mi-
nuli i drevni učenjaci, eksplicitno kažu da ukoliko neprija-
telj islama zauzme deo islamske domovine, dužnost je svih
da je brane i vrata uzurpiranu zemlju. Svako ima dužnost
prema palestinskoj stvari, na način koji može i u svojstvu
kojem može.

Prvo, ima dužnost sa islamske tačke gledišta. Zemlja je
islamska zemlja koja je u posedu neprijatelja islama i mora
se vratiti.

Drugo, osam miliona muslimana od kojih su neki pro-
terani, a nekima na okupiranim teritorijama je još gore

⁶⁴ Govor na ceremoniji otvaranja Međunarodne konferencije za podr-
šku palestinskoj Intifadi, 24. april, 2001.

nego proteranima, koji se ne usuđuju da se bave svojim uobičajenim poslovima, niti im je dozvoljeno da govore ili imaju svoje predstavnike u administraciji svoje zemlje, često su sprečeni da obave molitvu. Ugrožena je džamija Al-Aksa, muslimanska kibla; nju su pre neku godinu zapalili, onda su tamo vršili takozvana iskopavanja i rade pogrešne stvari i žele da promene njen islamski identitet. Sa islamske tačke gledišta, sve je ovo dužnost muslimana. Nijedan musliman se ne može osloboditi ove dužnosti. Mora izvršiti svoje dužnosti onoliko koliko je u mogućnosti.⁶⁵

Lek je u rukama muslimana

Pravi lek za ovu opasnost je u rukama muslimana. Uz istinsku pomoć muslimanskim borcima oni mogu da osnaže pobunu u Palestini i na različite načine mogu da spreče države regiona da, sledeći američke naloge i želje, naprave kompromis sa Izraelom. Nesebični i hrabri postupci ponosnih libanskih muslimana, koji su cioniste i njihove pristalice više puta stavljali u položaj slabosti i pasivnosti, istinsko su svedočenje činjenice da su verujući narodi i omladina kadri da urade mnogo velikih stvari.⁶⁶

⁶⁵ Molitvena beseda petkom, Teheran, 31. decembar 1999.

⁶⁶ Poruka upućena hadžijama, 16. jun 1991.

Dužnost muslimana; podrška i opremanje boraca

To je naša dužnost. To je dužnost svih islamskih zemalja. Pitanje Palestine ne pripada samo Arapima i njihovim palestinskim susedima; svi muslimani širom sveta, ma gde se nalazili, moraju se osećati odgovornim za palestinsku stvar. Oni unutar ili izvan zemlje koji se zaista bore protiv uzurpatorskog cionističkog režima – a ne oni koji glume slobodnjake koji šuruju sa Amerikom i neprijateljima islama – naš narod i država, i druge muslimanske države moraju pomoći novcem, oružjem i propagandom. Danas im treba pomoći koliko god je to moguće. Budući da mi sami nismo susedi Palestine da bi se licem u lice borili sa okupatorom, mi i ostali koji ili nisu susedi, ili iz bilo kog razloga nemaju mogućnost, moramo da pripremimo borce. Ovo je verska obaveza svih muslimana. Dok ovaj zadatak ne bude izvršen, palestinsko pitanje neće biti rešeno; a ako se izvrši, cionisti i njihove pristalice sigurno će doživeti poraz.⁶⁷

Javno mnjenje islamskog sveta takođe treba da zna da Amerika i tiranske države ne mogu ući u poslove naših zemalja sa saosećajne, dobrodušne i posredničke pozicije. Njihov stav koji podržava ugnjetača i agresora je neprijateljski. Naš zadatak nije završen. Ova dužnost je trajna i

⁶⁷ Govor na sastanku sa grupom oslobođenika, porodicama mučenika i ratnih veterana, zvaničnika i predstavnika Islamske konsultativne skupštine, imama iz pokrajina Kermanšah, Jazd i Čahar mahal i Bahtijari i građanima Gorgana, Gonbada, Mahalata, Gotvanda, Šušara, Sepidana, Teherana, Širaza, Džahroma i drugih pokrajina, 23. novembar 1990.

obaveza je svih nas. Moraju da opreme muslimanski narod Palestine, pomognu mu i ohrabre ga kako bi mogao da nastavi svoju herojsku borbu. Naravno, dozvolite mi da vam kažem: Danas je palestinski narod svojim otporom, istrajnošću, hrabrošću i neumornošću dokazao da krv može stati protiv mača, a ako Bog da, dokazaće i da je krv izvojevala pobjedu nad mačem.⁶⁸

Politička, finansijska i međunarodna pomoć

Zato i danas muslimani imaju dužnost. Koja je to dužnost? Ta dužnost je pomoć. Kakva je to pomoć? Ona, naravno, ima različite oblike – političku, novčanu i međunarodnu pomoć. Mogu im se pružiti sve vrste pomoći. O tome se mora odlučiti u višim ešalonima islamskog sveta. O tome moraju odlučiti zvaničnici i oni koji su uticajni u islamskom svetu. Ako ne donesu odluku, muslimanski narodi će osećati da imaju direktnu dužnost.

Pomoć muslimanima Palestini; postupanje po Kur'anu

Ako im muslimani pomognu – što je kur'anska dužnost – taj put će sigurno biti sasvim skraćen. Ako muslimani ne pomognu, sami će se odupreti i opet će pobediti, ali je

68 Obraćanje na bajramskoj molitvi, 16. decembar 2001.

pobeda teža u stanju otuđenja i usamljenosti, kao što je slučaj sa našom nacijom koja je stajala sama i kojoj su se suprotstavili i Istok i Zapad. U nametnutom ratu protiv nas, svi centri moći okrenuli su se protiv nas. Mi smo usamljeno pružali otpor; izdržali smo otuđenje, ali nismo odustali od otpora, i Bog Uzvišeni nam je dao da pobedimo. Isto važi i za palestinski narod. Borba je nužna ako čovek želi da živi u stanju prostojnog života. Dužnost svih muslimana je da učestvuju u ovoj borbi i pomognu onom delu islamskog tela koji je u rukama neprijatelja kako bi ga mogli vratiti. Ovo je jedno od merila postupanja po Kur'anu. Ako bi muslimani postupali po jednom zakonu i po jednom nalogu, mnoge stvari bi se ispravile.⁶⁹

Dužnost muslimana prema zločinima Izraela

Očekuje se da muslimanski narodi širom sveta ne zaborave na palestinski narod; da im uvek pred očima bude ovaj narod i da ne ignorišu njegovo stanje. Nemoguće je da muslimanski narodi budu nesvesni stanja jednog muslimanskog naroda.⁷⁰

⁶⁹ Obraćanje prilikom završetka takmičenja iz lepog učenja i pamćenja Kur'ana Časno, 30. oktobar 2000.

⁷⁰ Molitvena beseda petkom, Teheran, 18. maj 2001.

Svaka podela u islamskom svetu jeste istorijski greh

Danas je svaka podela u islamskom svetu istorijski greh. Oni koji tvrdoglavo izopštavaju velike grupe muslimana pod lažnim izgovorom; oni koji lažnim uverenjima vređaju svetinje nekih muslimanskih grupacija; oni koji s leđa napadaju posvećenu libansku omladinu koja je postala ponos islamskog sveta; oni koji u znak dobrodošlice Americi i cionistima govore o izmišljenoj opasnosti po imenu šiitski polumesec; oni koji u cilju poraza muslimanske i narodne vlade Iraka podstiču nesigurnost i bratoubilaštvo; oni koji na svaki način vrše pritisak na vladu Hamasa koja je popularna i izabrana od strane palestinskog naroda, znali oni to ili ne, oni su zločinci kojih će se gnušati istorija islama i buduće generacije i smatrati ih plaćenicima izdajničkog neprijatelja. Oni će se smatrati plaćenicima podmuklog neprijatelja.⁷¹

Nužnost pobune islamskog sveta protiv izraelskih zločina

Islamski svet se mora podići, a islamske vođe moraju iskaliti bes svojih naroda na licu uzurpatorskog režima. Ruka američke vlade takode je umrljana krvlju potlačenog palestinskog naroda. Ona podržava tiransku i odmetničku

⁷¹ Poruka vrhovnog vođe islamske revolucije povodom hadža, 29. novembar 2001.

vlast tako da cionisti mogu bahato čine ove neoprostive zločine. Islamski narodi i države treba da pronesu glas potlačenih Palestinaca širom sveta i probude uspavane savesti. Da li američki narod zna da su njeni vladari žrtvovali celo ljudsko dostojanstvo pred cionistima? Da li evropski narodi znaju kuda je poslove njihovih političara odvela dominacija cionističkih investitora nad njihovim zemljama?⁷²

Potreba islamskog sveta da pomoć protiv pretnji potraži od Uzvišenog Boga

U takvim okolnostima, ono što muslimanskom svetu treba više nego ikad je da se okrene Bogu, potraži pomoć u Njegovoj svetoj biti i srcem se poveže sa tim izvorom beskrajne moći. Srce koje je upoznato sa nesalomivom Božanskom snagom ne sklanja se pred neprijateljskim pretnjama i ne plaši se, ne oseća se slabo i ne očajava za budućnost. I to je način koji je proveren. Islamska Republika je trideset godina snažno stajala protiv neprijateljstava, sabotaza i zlobe tiranskog sistema, a muslimanski narod Irana sa svim njegovim nastojanjima i svom voljom stajao je na različitim poprištima i, hvala Bogu, dan za danom napredovao, a ovaj napredak, po Božjem dopuštenju i zahvaljujući Njegovoj sili, svakodnevno će se uvećavati i čitav svet islama, ako Bog da, će dočekati dan islamske časti i slave.

Moramo ceniti Božija uputstva, cenite Božiju dobrotu, cenite praznik ramazanskog posta, cenimo ovu veliku za-

⁷² Poruka vrhovnog vođe upućena velikoj naciji islama nakon brutalnih napada cionističkog režima, 4. mart 2008.

jednicu ljudi koja je podigla ruke u molitvi, okreće se ki-bli, povezuje svoje srce sa Bogom određenog dana i zbliža-va se. Sačuvajmo naše jedinstvo, sačuvajmo naša nastojanja i volju i iz dana u dan povećavajmo nadu u budućnost.⁷³

Potreba da se ponovo pošalje flotila u Gazu

Palestina više nije arapsko pitanje, ili čak samo islam-sko pitanje, već najvažnije pitanje ljudskih prava u savre-menom svetu.

Simbolično i briljantno delo slanja flotile u Gazu mora se ponoviti u različitim oblicima i na više načina. Brutalna cionistička država i njene pristalice, posebno Sjedinjene Države i Britanija, moraju da vide i oseće nesalomivu snagu opredeljenja i buđenje svesti u svetu.⁷⁴

Situacija u Palestini; slabost islamskog sveta

Pogledajte danas situaciju u Palestini; ona je primer. Naravno, ona je veoma važan primer, ali se ne odnosi samo na Palestinu. Pogledajte Palestinu, videćete da islamski svet nosi veliku ranu na sebi, a to je pitanje velikog naroda Palestine i njegove istorijske i svete zemlje. Šta su uradili

⁷³ Susret državnih zvaničnika sa vrhovnim vođom povodom obeležavanja ramazanskog bajrama, 2. oktobar 2008.

⁷⁴ Poruka nakon napada cionističkog režima na flotilu za oslobođenje Gaze, 1. jun 2010.

ovoj zemlji? Šta su učinili ovom narodu? Šta rade sa tim ljudima? Može li se priča o Gazi zaboraviti? Može li se ona ukloniti iz svesti islamskog sveta? Pritisci, okrutnost, zverstva i zločini koji se danas sprovode nad narodom u Gazi, čak i nakon dvadeset dvodnevnog rata u kojem je cionistička država pretrpela neuspeh i nije postigla svoje ciljeve, nastavlja se tlačenje ovog naroda, a islamski svet nije u stanju da ga odbrani. Islamski svet suočava se sa ovom pojavom kao da ona nema nikakve veze s njim, kao da to nije uzurpacija njegovih prava i kao da nije on potlačen. Zašto smo ovakvi? Zašto je islamski svet u ovakvoj situaciji? Neprijatelji islama i islamskog sveta na ovom području su stvorili jedan smrtonosan opasan rak po imenu lažna cionistička država Izrael. Njegove pristalice, koje učestvuju u njegovom velikom ugnjetavanju i gresima, i dalje ga podržavaju, a islamski svet ne može da se odbrani; to je naša slabost. Zašto? Ovu slabost moramo prevladati vraćanjem islamu i fokusiranjem na učenje Časnog poslanika islama.⁷⁵

Odgovornost država u izgradnji novog islamskog Bliskog istoka

Pitanje Gaze nije samo pitanje zemlje; pitanje Palestine nije samo pitanje geografije; to je pitanje čovečanstva, humanosti. Danas je pitanje Palestine pokazatelj poštovanja ljudskih principa i protivljenja ljudskim principima. Pitanje je toliko važno. Amerika će nesumnjivo imati štetu od ovog

⁷⁵ Obraćanje povodom rođenja Svetog poslanika (s) i imama Sadika (a.s.), 4. mart 2010.

dogovora. Ove istorijske stvari, deset, dvadeset i trideset godina u istorijskim promenama su poput trena i brzo prolaze. Američku istoriju i njenu budućnost će svakako poraziti potezi koje su Amerikanci u vezi sa palestinskim pitanjem preduzimali u poslednjih pedeset ili šezdeset godina. Palestinsko pitanje učiniće da Amerika u narednim vekovima bude ponata kao zloglasna zemlja. Palestina će biti oslobođena, ne sumnjajte u ovo. Palestina će definitivno biti oslobođena i vraćena narodu i tamo će biti formirana palestinska država. U ovo nema sumnje; ali američka i zapadna ozloglašnost neće nestati. Oni će i dalje ostati na lošem glasu. Nema sumnje da će se formirati novi Bliski istok zasnovan na istinama koje je odredio Svemogući Bog. Taj Bliski istok biće Bliski istok islama, isto kao što je i pitanje Palestine islamsko pitanje. Svi narodi su odgovorni za Palestinu. Sve države, bilo da su muslimanske ili nemuslimanske, imaju odgovornost prema Palestini. Svaka država koja tvrdi da je pristalica humanosti nosi odgovornost. Međutim, dužnost muslimana je teža. Islamske države su u obavezi i moraju to učiniti, a svaka država koja ne izvrši svoju dužnost prema palestinskoj stvari pretpetće štetu zbog toga. Zato što su se narodi probudili i zahtevaju od država koje su primorane da se povinuju i popuste prema ovom pitanju.⁷⁶

⁷⁶ Sastanak sa liderima palestinskih militantnih grupa na otvaranju skupa o Gazi, 27. februar 2010.

Odgovor na poziv u pomoć Palestinaca; muslimanski uslov

U ovom kritičnom trenutku muslimani sveta moraju se osećati obaveznim; moraju shvatiti svoju dužnost. Na jednoj strani je dužnost zaštite islamske zemlje, koja spada u nužnosti muslimanske pravne prakse; a na drugoj je odgovor na vapaj potlačenog naroda ... za koji je Poslanik, neka su Božiji blagoslovi i mir nad njim i njegovim potomstvom, rekao: „Ko čuje poziv muslimana i ne odazove se, nije musliman”⁷⁷ ... a danas ne vapi i ne preklinje jedna osoba, već čitav jedan narod.⁷⁸

Dužnost muslimana je da vrše pritisak na države da pomognu Palestini

Muslimanski narodi treba da znaju da su kod Boga i prema sudu istorije odgovorni u istoj meri kao i države. Možete primorati vlade da se odupru arogantnim pritiscima i pomoći im u tome; i možete predstavljati veliku opasnost po države koje neizbežno odbacuju ovu dužnost.⁷⁹

⁷⁷ Al-Kafi vol. 2, str. 16.

⁷⁸ Poruka muslimanskim narodima i naučnicima, piscima, intelektualcima i studentima islamskih zemalja na konferenciji u Madridu, 17. oktobar 1991.

⁷⁹ Isto.

*Kolektivni međunarodni živi neumorni identitet
zasnovan na srčanom uverenju i istinskoj veri
jeste faktor izazivanja sila*

Ekonomске sile mogu stvoriti krize. Stvaranje kriza, rata i nasilnih i surovih režima, poput Izraela, njihovo je delo. Neko tome treba da pruži izazove. Ko to može? Kolektivni, međunarodni živi neumorni identitet zasnovan na srčanom uverenju i istinskoj veri. Koji ne dozvoljava čoveku da se umori. Sve drugo može se umoriti, osim svežine verovanja. To je nešto što može da izazove i uravnoteži sile i na kraju ih uništi. Ako Bog da, ove stvari će se dogoditi u epohi Mahdijeve pravde (mir neka je s njim), a i mi, isto tako, možemo da se pripremimo; ako imamo truda, volje, istrajnosti i mudrosti; ova stvar zahteva istrajnost, hrabrost i snagu, a takođe razboritost i mudrost. To nisu beznačajne stvari koje se mogu uraditi bilo kako; one su izvodljive i već ih je bilo.⁸⁰

*Zahvalnost na blagoslovu palestinske pobune
od strane muslimana*

Ako smo mi muslimani zahvalni na ovom blagoslovu, on će ostati. „Ako budete zahvalni, Ja ću vam, sigurno, još više dati”⁸¹; a ako ne verujemo u ovaj blagoslov, on će biti

⁸⁰ Susret sa izabranim studentima i predstavnicima studentskih organizacija, 23. septembar 2005.

⁸¹ Kur'an, poglavlje Ibrahim, 7.

izgubljen. Zahvaljujući ovom blagoslovu svi muslimani u svetu treba da znaju svoju versku dužnost da podrže ove borce koji se danas bore u ime islama. Danas osim ovoga nema drugog leka.

Ova podrška bi morala biti široka i sveobuhvatna. Potrebna je i politička podrška, i propagandna, moralna i vojna podrška. Koliko god je to moguće, potrebno i obavezno. Neka muslimani sveta sami vide koju vrstu podrške mogu da pruže.⁸²

⁸² Susret sa učesnicima Prve islamske konferencije o Palestini, 4. decembar 1990.

Peto poglavlje:
Dan Jerusalima

Dan Jerusalima je znak
privrženosti revoluciji i vezanosti
naše nacije za Jerusalim i Palestinu.
Zahvaljujući tom danu, uspeli smo
da ovo ime svake godine održimo
živim u svetu.

Korist od narodnih protesta protiv izraelskih zločina

Naravno, naša draga nacija je uvek iznosila svoje stavove. Neka niko ne kaže: „Kakva je korist od toga?!” Iznošenje ovog stava je najvažniji pritisak na uzurpatora ma gde se nalazio u svetu. Ako se narodi pobune u svojim zemljama protiv takvih događaja i izađu na protestne šetnje, to će onda suziti prostor zločincima. Isto važi i za Ameriku ... narodi moraju oglasiti svoje prisustvo, jer ono ima veliki uticaj na međunarodni prostor i svetsku politiku.⁸³

Održavanje živim dana Jerusalima

Ono što danas iranski narod može da učini – što je važnije od svega drugog – su demonstracije, poput ovih današnjih. Ovo je veoma važno. Jedan od njihovih ciljeva je da se zaboravi ime Palestine, da se potpuno zaboravi da je tako nešto postojalo; ali vi to nećete dopustiti, dan Jerusalima neće dopustiti, naš veliki imam sa svojom razboritošću nije dopustio. To je bila velika stvar. Sa ljudske tačke gledišta, zlostavljanje palestinskih porodica nosi odgovornost svakog čoveka; zlostavljanje ljudi u Palestini o kome ste ovih dana videli filmove i kasete, to kako se surovo ophode prema palestinskom narodu, i čudno je da su ove organizacije za ljudska prava umrle! Amerikanci, neki zapadnjaci i oni koji tvrde da imaju misiju širenja demokratije u

⁸³ Molitvena beseda petkom, Teheran, 3. mart 1994.

svetu, izgubili su ugled po ovom pitanju, jer sada postoji narod koji nema moć da utiče ni na jedan posao svoje zemlje i otadžbine i čije reči se nigde ne čuju, a to je palestinski narod. Sa ljudske tačke gledišta, oni su potlačeni ljudi; s druge strane, protiv njih je rasistička vlada sa svim oblicima tiranije; a to što Amerika i svetske organizacije i takozvani zapadni mislioci govore pozivajući se na demokratiju, to je velika laž!⁸⁴

Efekat obeležavanja Svetskog dana Jerusalima

Proglašavajući jedan takav dan [Svetski dan Jerusalima], imam Homeini je pitanje Palestine držao budnim u ljudskoj svesti i sve povike fokusirao na cionizam, i mi svake godine vidimo veliki i široki odziv muslimana na ovom skupu.⁸⁵

Dužnost naroda na dan Jerusalima

Sada, u ovom slučaju i sa ove tri osnovne i osetljive činjenice [zločini Izraela bez presedana, epska izdržljivost palestinskog naroda i ćutanje međunarodne zajednice], šta mogu države da učine? Na dan Jerusalima mogu da izađu na ulice i sa stisnutim pesnicama u povorkama uzvikuju parole i pokažu tom izdržljivom i borbenom narodu da ga podržavaju. Iako naše države ne mogu da vam pomognu,

⁸⁴ Molitvena beseda petkom, Teheran, 31. decembar 1999.

⁸⁵ Poruka povodom dana Jerusalima, 19. decembar 2000.

znajte da su naša srca uz vas. Ovo će ih ohrabriti, to je velika pomoć.⁸⁶

Dan Jerusalima, uzrok poraza uzurpatorskog neprijatelja

Sledećeg petka je dan Jerusalima. Ako islamski svet, ako Bog da, u pravom smislu reči poštuje ovaj dan i skandiranje protiv cionista uzurpatora smatra nečim dragocenim, to će u velikoj meri poraziti neprijatelja i prisiliti ga na povlačenje. Vi, narod Irana, ako Bog da, pokazaćete svojim prisustvom šta znači primena dana Jerusalima kao prilike za izjašnjavanje o položaju palestinskog pitanja. Iranski narod je, hvala Bogu, u tom pogledu dobro postupio. Država je dobro postupila. Ministarstvo spoljnih poslova, je, takođe, dobro postupilo. Odnosno, nisu gubili vreme i razgovarali. Potlačeni Palestinci shvatili su da u svetu postoje ljudi koji su osetljivi na njihovu nevolju. Ta osetljivost se mora dokazati. Pritisak na Izrael mora se povećati. Sami Palestinci moraju preuzeti odgovornost za oživljavanje palestinskog problema i boriti se za njega. Borba jeste teška, ali je od same borbe teži i naporniji život pod pritiskom cionista. Ako se budu borili imaće bolju budućnost. Danas je potlačenom narodu ponovo otkrivena gorka istina da se mora boriti u svojoj kući da bi u njoj mogao da živi. Postalo je jasno da su cionisti, uprkos učtivim izjavama nekih njihovih vođa, isti oni rasistički i fanatični divljaci od pre pedeset godina i da

⁸⁶ Molitvena beseda petkom, Teheran, 5. novembar 2004.

bi, ako bi im se pružila prilika, zadali najgore udarce muslimanskim gazdama. Najskeptičnijim Palestincima je postalo jasno da tiranski režimi koji se hvale sigurnošću cionista ne vode nimalo računa o sigurnosti palestinskih muslimana, inače se izraelska vojska ne bi usudila da masakrira redove ljudi na molitvi. Samo naoružavanjem i nanošenjem udaraca po interesima uzurpatorske države Palestinci mogu steći pravo na život u svojoj kući.⁸⁷

Danas se muslimanski narod na okupiranim teritorijama i samoj Palestini probudio, ali borbe u Palestini moraju biti javne, sveobuhvatne, dosledne, povezane i sa spoljašnjim svetom i sa dubinama globalne islamske zajednice, a muslimanski i narodi širom sveta moraju da im pomognu.⁸⁸

Dejstvo najave podrške borcima

Oni koji se unutar okupiranih teritorija bore, stradaju i primaju udarce – što je jedina nada za oslobođenje Palestine i poništavanje uzurpatorske države – to su oni lokalni borci koji treba da osećaju i prime k znanju da narodi širom islamskog sveta misle na njih i da ih podržavaju. Ako želimo da se taj osećaj pojavi i kod onih potlačenih boraca koji su stranci u svojim domovima, u islamskom svetu se mora pojaviti ista vrsta narodnih demonstracija. Inicijativa za dan Jerusalima koju je pokrenuo naš veliki imam i vođa imala je upravo to značenje, inače je potpuno jasno

⁸⁷ Poruka povodom divljačkog napada cionista na redove muslimanskih palestinskih postača, 25. februar 1994.

⁸⁸ Molitvena beseda petkom, Teheran, 4. decembar 1993.

da se ljudi koji šetaju ulicama Teherana ne bore oružano sa Izraelom.

Danas, za Izrael i njegove pristalice, a posebno za Ameriku, vaše stisnute pesnice i slogani koje skandirate su ubitačniji od bilo kog drugog oružja. Onu imaju sredstva da se suprotstave drugom vrstom oružja. Videli smo da arapske zemlje tokom nekoliko ratova nisu pronašle snagu da se oružano bore protiv Izraela i poraze ga. On je svaki put ili potpuno prevladao, ili je napredovao, čak i kada nije pobedio u prvom naletu sukoba.

Da bi ova zemlja bila u njihovom dometu, sile koje su u srce islamskog sveta postavile ovaj tumor opet će dva ili više puta naoružati arapske države oko Izraela, bez obzira na oružje koje imaju. Ono na šta ne postoji odgovor, i ono oružje protiv kojeg Amerika, Sovjetski Savez i druge pristalice Izraela ne mogu pobediti, jeste oružje narodne volje.

Svetski političari bi morali da znaju da islamski svet to nije dozvolio i neće dozvoliti. Trebali bi znati da nismo zaboravili na prisustvo neprijatelja uzurpatora u našoj kući. Nije tako da bi cionisti mogli uvek da stave islamski svet pred svršeni čin; ne, jer su se narodi probudili.⁸⁹

Borba izraelskih pristalica protiv dana Jerusallima

Borba protiv dana Jerusallima od strane zvaničnih pristalica Izraela i njihovih saveznika – koji su nezvanične pristalice Izraela – je tragična. Oni su stvorili rivala i pokušali

⁸⁹ Molitvena beseda za ramazanski bajram, 27. april 1990.

da ovaj dan izbace iz pamćenja. Nigde u islamskom svetu nismo videli da lokalne vlasti prisiljavaju ljude da učestvuju u povorkama. Nažalost, politike svetskih sila su uticajne u mnogim islamskim zemljama. Ovo je jedna od nesreća muslimana i sveta islama. Zašto vlade islamskih zemalja ne bi podstakle narod da na dan Jerusalima izađe na ulice i maršira u povorkama. Šta bi to izgubile? Zašto ne dozovole, ako se slažu sa palestinskim ciljem?⁹⁰

Dan za Jerusalim i bdenje u najboljoj noći

Sada je pred nama poslednji petak svetog meseca ramazana, koji je naš veliki imam (neka ga Bog blagoslovi i podari mu mir) nazvao danom Jerusalima. I u ovom mesecu ramazanu, kada nam sledi najbolja noć u kojoj bi sve do jutra trebali da ostanemo budni u molitvama Uzvišenom Bogu i poželimo da nam se odredi poželjna budućnost, isto tako i dan Jerusalima, kao i sve druge posebne dane treba da provedemo u budnosti i svesnosti i da sve do zore spašenja ne zaboravimo muslimanske narode, a posebno hrabri i potlačeni narod Palestine.

Moja malenkost se nada se da će naša velika nacija, na ovaj dan Jerusalima, kao i uvek, svojim jedinstvenim prisustvom na ulicama i marševima do mesta gde se obavlja molitva petkom, obznaniti svetu svoje glasne pokliče i gromoglasne povike i ponoviti da će nacija velikog imama Homeinija uvek biti uz Palestinu.⁹¹

⁹⁰ Isto.

⁹¹ Poruka povodom dana Jerusalima, 13. april 1990.

Hvala narodu Irana na proslavi dana Jerusalima

Ljudi sveta i muslimanski narodi podržavali su potlačenje palestinske borbe. Naša draga nacija svojim vapajima pokazala je podršku palestinskom narodu. Svim svojim bićem moram da zahvalim svima vama, dragim ljudima, na učešću u sjajnim povorkama na dan Jerusalima i veličanstvenom skupu na molitvi petkom koji se ispoljio velelepno i raskošno.

Kao i uvek, naša draga nacija osvetlala je obraz svojoj zemlji, svojoj istoriji i svojim zvaničnicima. Ove godine u svim delovima islamskog sveta dan Jerusalima održan je sa posebnim kvalitetom; kao što se i pretpostavljalo da će da bude; i to zbog legitimnosti vapaja potlačenog naroda Palestine. Nadamo se da će države, takođe, sarađivati sa svojim narodima i pomoći palestinskom narodu. Onim potlačenim, potčinjenim i opkoljenim ljudima od strane najnemilosrdnijih i najdivljijih neprijatelja potrebna je pomoć. I naš narod i naša država, kao i drugi muslimanski narodi i države, dužni su da koliko god mogu pomognu ovom potlačenom narodu. Ovo je verska i ljudska dužnost koju nalaže razum i obaveza o kojoj će sama istorija dati svoj sud.⁹²

Moram da izrazim zahvalnost u vezi dva pohvalna fenomena iranskog naroda:

Prvi je grandiozno prisustvo naroda na danu Jerusalima tokom poslednjeg petka svetog meseca ramazana. Ovaj prizor je bio osvežavajuć i pun optimizma za prijatelje širom

⁹² Molitvena beseda za ramazanski bajram, 21. decembar 2000.

sveta i obradovao je palestinske borce kojima je srce brže zakucalo. On je, takođe, bio udarac za neprijatelje, bilo da su neprijatelji oni koji žele da palestinsko pitanje potpuno nestane iz svesti ljudi, a muslimani da se sete da je tako važno pitanje postojalo i još uvek postoji, ili su neprijatelji oni koji žele da se iranski narod, umesto da se bavi osnovnim islamskim i revolucionarnim pitanjima, bavi trivijalnim stvarima, ličnim pitanjima i sporovima. Ova nacija je živa, prisutna i kada treba oprezna, i u svakoj situaciji povlači neophodan potez.⁹³

Moram da se zahvalim našoj dragoj naciji i nekim drugim narodima koji su svojim prisustvom na poslednjem petku u svetom mesecu ramazanu – koji je Svetski dan Jerusalima – oživeli ovo pitanje u svetu – iako je ono uvek živo.⁹⁴

Ovom prilikom bih, takođe, želeo da izrazim iskrenu zahvalnost i blagodarnost našim dragim ljudima koji su tokom marša na dan Jerusalima u petak pokazali svoju slavu i ispoljili veličinu. Zaista, ovogodišnji dan Jerusalima bio je simbol prisustva iranske nacije i njene motivacije; ista stvar koja širi nadu u regionu i tera narode da istraju.⁹⁵

Moram da se zahvalim našoj časnoj i dragoj naciji na njenom dragocenom i velelepnom učešću na maršu na danu Jerusalima. Nisam dostojan ni da poželim da priznam ili se zahvalim ovoj velikoj naciji; sam ništa ne posedujem; to pripada samim ljudima; učinili su to za sebe i preduzeli pravi korak. Moramo zahvaliti Bogu na ovom javnom

⁹³ Obraćanje pred velikim skupom građana Mašhada i hodočasnicima imama Reze (a.s.), 18. april 1991.

⁹⁴ Poruka upućena hadžijama, 9. januar 2006.

⁹⁵ Susret sa predsednikom Republike i članovima vlade, 28. avgust 2011.

uvidu, ovom javnom naporu, ovoj ogromnoj motivaciji u srcima muslimanskih muškaraca i žena. Ove godine dan Jerusalima je bio veoma veličanstven. Ono što se dogodilo u regionu navelo je neke druge muslimanske nacije da se ove, više nego ranijih godina, pridruže ovom velikom pokretu protiv arogancije. Nadamo se da će Svemogući Bog umanjiti zlo brutalnih i krvožednih cionista nad Palestincima i nad regionom.⁹⁶

*Učestvujte u maršu na dan Jerusalima,
po hladnoći i vrućini; razlog poverenja naroda
u sistem Islamske Republike*

Malo je zemalja na svetu koje imaju poverenje kakvo iranski narod ima u sistem Islamske Republike, u svoj sistem vlasti. Razlog za ovo poverenje su isti oni jasni fenomeni koji su svima očigledni. I opet ih jedna grupa ne vidi i neprestano govori o nepoverenju ljudi; ne, ljudi veruju sistemu. Jedan od razloga je taj što je na izbore pre dve godine izašlo više od 80 odsto birača sa pravom glasa. Gde još na svetu postoji nešto slično? Primer su dve manifestacije, povorke koje imamo svake godine; jedna je 22. bahman,⁹⁷ a druga dan Jerusalima. Obe ove manifestacije su povezane sa sistemom; ne pripadaju nijednoj vladi, nijednoj određenoj struji, već sistemu. Vidite šta ljudi rade na ovim grandioznim manifestacijama, po hladnoći 22. bahmana, i u

⁹⁶ Molitvena beseda za ramazanski bajram, 31. avgust 2011.

⁹⁷ Praznik 22. bahman po gregorijanskom kalendaru pada na 11. februar.

mesecu ramazanu sa ustima otežalim posta, bilo da je hladno ili toplo vreme. Videćete, ako Bog da, kakvu veličinu ljudi pokazuju na dan Jerusalima. To je pokazatelj naklonosti i privrženosti ljudi sistemu. Ne postoji bolje ni očiglednije poverenje u sistem od ovoga.⁹⁸

Dan Jerusalima, faktor pritiska nacija

A ja vam kažem: dragi moji! Dragi narode Irana! I kažem svim muslimanskim narodima: Faktor koji na ovom polju može biti presudan – kao i na svim drugim poljima – je odluka naroda i javno mnjenje. Postoje nacije koje pritiskom svoje volje i zahteva mogu primorati države na ovaj potez. Pred nama je dan Jerusalima. Ove godine, na ovaj dan, muslimanske nacije moraju pokazati da su besne na cionistički režim i njegove pristalice i da će biti besne na svakoga i na svaku politiku koja je ravnodušna prema ovom pitanju i da će se prema njima ophoditi shodno tome.⁹⁹

Dan Časnog Jerusalima, nezaboravna uspomena na velikog imama

Siguran sam da će dan Jerusalima, koji je nezaboravna uspomena na našeg velikog imama, biti održan sa više

⁹⁸ Susret sa zvaničnicima Islamske Republike Iran, 7. avgust 2011.

⁹⁹ Molitvena beseda petkom, 7. decembar 2001.

ushićenja i opsežnije nego inače – kao što je i prošle godine bio masovniji nego ranijih – i da će islamski svet pojasniti svoj stav prema cionističkom uzurpatoru i da će oni iz dana u dan biti sve brojniji. Te sile moći nisu uzrok stvarne moći. Uzurpatorska država se postepeno bliži svom kraju zbog svoje tiranije i diktature, i ako Bog da, islamski svet će dočekati dan kada Palestinom bude vladao palestinski narod.¹⁰⁰

Ruka Božanske moći; faktor koji privlači srca da učestvuju u povorci na dan Jerusalima

Zatim dolazi vreme za političko prisustvo naroda na dan Jerusalima. I čovek opet svedoči ruku Božanske moći koja na taj način privlači srca ljudi dovodeći ih nasred ulica po onoj vrelinu sa ustima otežalim od posta gde pokazuju lojalnost revoluciji i njenim idealima i viču i uskliku, i gde dolazi i star i mlado, deca, žene, muškarci.

... Naravno da grešimo; ponekad ne razumemo ovu Božansku blagodat, ne vidimo ruku Božanske milosti u različitim stvarima koje nam se dešavaju. Takođe, ponekad grešimo jer mislimo da smo mi ti koji to radimo, dok nije tako, nismo to mi. „Da si ti potrošio sve ono što na Zemlji postoji, ti ne bi sjedinio srca njihova, ali ih je Allah sjedinio.”¹⁰¹

Ko privlači ove vernike i dovodi ih na ta poprišta i tako upućuje Bogu? Ne postoji ništa osim Božanske ruke, osim Božanske moći. To je ono što nam daje nadu.

¹⁰⁰ Iz molitvene besede petkom, 7. decembar 2001.

¹⁰¹ Kur'an, poglavlje *Plen*, 63.

Ne želim samo da opišem situaciju koju svi vidimo; želim da izvedem ovaj zaključak: „On te podržava Svojom pomoći i vernicima”,¹⁰² Svemogući Bog svoje priznanje stavlja uz pobeđe vernika, što očigledno znači da je u pitanju duhovna pobeđa, kao u ovom navodu: „Poslaću vam u pomoć hiljadu meleka koji će jedni za drugim dolaziti.”¹⁰³ „On te podržava Svojom pomoći i vernicima.” Postoje vernici koji su uzrok pobeđe; postoje vernici koji održavaju sistem; postoje vernici koji utiru put na različitim poljima kako bi islamski sistem mogao da čini velike stvari. „Ovo što imam stekao sam znanjem svojim”¹⁰⁴ – ne treba da mislimo da smo mi to uradili, to je uradio Bog. To je prvo; po mom mišljenju, naš narod je milošću i dobrotom Božijom, dobar narod; njegova dobrota dolazi od odanosti veri, prodiranju vere u srca.¹⁰⁵

Dan Jerusalima, dan velikog testa za muslimanske narode

Što se tiče Palestine i dana Jerusalima. Blizu je dan Jerusalima. To je dan velikog testa za muslimanske narode. Dan kada muslimanski narodi bez zvaničnog posrednika komuniciraju sa svetom. Dan Jerusalima je dvostruko važan ove godine; i zbog događaja u Gazi – zaista je povlačenje iz Gaze bio veliki poraz za cioniste – i zbog zavere koja je u

¹⁰² Kur'an, poglavlje *Plen*, 62.

¹⁰³ Kur'an, poglavlje *Plen*, 9.

¹⁰⁴ Kur'an, poglavlje *Kasas* 78.

¹⁰⁵ Susret sa članovima Veća stručnjaka, 8. septembar 2011.

toku nakon poraza u Gazi i koji Amerikanci, cionisti i neki od saveznika žele da umanje i nadoknade, a to značu normalizaciju ružnih odnosa sa cionističkim režimom između nekih islamskih država i nekih regionalnih vlada, što ne bi trebalo podrivati.¹⁰⁶

Uloga dana Jerusalima u očuvanju sećanja na Palestinu

Prvo što u ovoj drugoj propovedi moram da kažem je da se zahvalim iranskom narodu na maršu povodom dana Jerusalima. Zaista treba reći: Neka je mir sa narodom Irana! Pokazali ste svetu svoju nacionalnu veličinu, veličinu svog islamskog položaja, svoje dostojanstvo. Ove povorke i šetnje imaju veliku ulogu. Otkako su kolonijalisti okupirali Palestinu, njihov cilj je bio da ime i sećanje na Palestinu ode u zaborav, i da ljudi u svetu i buduće generacije zaborave da je nekada na svetu postojala zemlja koja se zvala Palestina. To im je bio cilj. Kada nisu uspeli i kada je ovaj veličanstveni ustanak palestinskog naroda ponovo zapalio ovaj plamen u svetu – bilo u prvoj Intifadi ili u Intifadi džamije Al-Aksa – i privukao srca naroda, pojedinaca i pravednika, mislili su da je lek za to da grupu palestinskih Arapa zatvore u jedan ćošak ove zemlje; da ih opkole, a da blagorodnu zemlju Palestinu i njen osetljivi region stave na raspolaganje cionistima sa cionističkim identitetom, a Arape proteraju u Gazu i Zapadnu obalu.¹⁰⁷

¹⁰⁶ Molitvena beseda petkom, Teheran, 21. oktobar 2005.

¹⁰⁷ Molitvena beseda za ramazanski bajram, 12. novembar 2007.

Dan Jerusalima, faktor opstanka imena Palestina

Sledeće nedelje je petak, dan Jerusalima. Ovo je jedna od najistaknutijih uspomena na našeg dragog imama; to je znak privrženosti revoluciji i vezanosti naše nacije za Jerusalim i Palestinu. Zahvaljujući tom danu, uspeli smo da svake godine ovo ime održimo živim u svetu. Mnoge države i mnoge politike su nastojale, trudile se i trošile novac na to da se zaboravi palestinsko pitanje. Da nije bilo napora Islamske Republike, da nije bilo snažnog otpora Islamske Republike ovoj zlobnoj politici, teško da bi palestinsko pitanje mogli da gurnu u zapećak, i da se ono, konačno zaboravi. Čak i sada, tiranski režim i zli cionisti sami priznaju, uvereni su i uznemireni zbog toga što je Islamska Republika podigla zastavu Palestine i neće im dozvoliti da kompromisima koje žele da naprave bojkotuju palestinsko pitanje. Dan Jerusalima je dan za oživljavanje ovog sećanja i ovog imena. Ove godine, uz Božiju pomoć, pod Božjim vođstvom, u Teheranu i u svim gradovima naša velika nacija će obeležiti dan Jerusalima i organizovati šetnje u povorkama. U tom pogledu mnogi muslimani u drugim zemljama slede iransku naciju. Ovaj dan se odnosi na pitanje Jerusalima i, takođe, je otelotvorenje jedinstva iranske nacije. Pripazite na to da niko ne poželi da ovaj skup iskoristi za stvaranje podela. Moramo se plašiti podela. Njima se mora suprotstaviti. Ne treba ih proizvoditi. Tada iranska nacija može s ponosom podići zastavu Jerusalima. Tokom ovih godina pokušavali su to da poremete, ali hvala Bogu nisu uspeli; ako Bog da, neće uspeti ni kasnije.¹⁰⁸

¹⁰⁸ Molitvena beseda petkom, 20. septembar 2009.

Dan Jerusalima; simbol poravnanja istine naspram laži

Izabrana Kazivanja ajatolaha Hammeja o Palestini i Jerusalimu

112

U drugoj propovedi, kao prvo što smatram svojom obavezom da kažem jeste da izrazim svoju zahvalnost velikoj iranskoj naciji na veličanstvenom prizoru koji su na dan Jerusalima priredili pred očima sveta. Koliko su pokušavali tokom svih ovih godina da oslabe ovaj dan koji je simbol poravnanje istine naspram laži. Dan Jerusalima je pokazatelj dovođenja u poravnanje istine i laži, pravednosti i tiranije. To nije samo dan Palestine, već i dan globalne islamske zajednice; dan glasnog vapaja muslimana protiv smrtonosnog raka cionizma koji je preko agresorskog okupatora i arogantnih i tiranskih sila napao islamski svet. Ovaj dan nije mala stvar, to je svetski dan. To je dan koji nosi univerzalnu poruku. On je pokazatelj da se islamski svet, pre svega, neće pokoriti nasilju, čak i ako to nasilje ima podršku najvećih i najmoćnijih država sveta. Koliko su pokušavali da oslabe dan Jerusalima, a ove godine više nego ikada ranije. Ipak, dan Jerusalima u islamskom Iranu, u Teheranu, veličinom je celom svetu pokazao u kom pravcu i smeru se kreću kazaljke revolucije i iranske nacije; pokazao je volju iranske nacije i takođe, to da njihovi trikovi, prevare, trošenje novca i političke manipulacije nemaju nikakvog uticaja na duh iranske nacije.¹⁰⁹

¹⁰⁹ Molitvena beseda za ramazanski bajram, 11. septembar 2009.

Dan Jerusalima; sprečavanje likvidacije Palestine od strane izdajničkih država

Sledeće nedelje je dan Jerusalima; dan koji nas podseća na inicijativu pokojnog imama. Obeležite i proslavite ovaj dan; islamski svet treba da slavi ovaj dan. Muslimanske mase ne treba da dozvole da neke prodane države, u atmosferi mira i veštačke tišine koju su same proizvele, rastvore Palestinu i to pitanje prepuste zaboravu. Ne sme se zaboraviti izdajstvo država koje su se priklonile uzurpatorskom režimu i žrtvovalе Palestince. Ovo nije mala stvar.

Ima više od četrdeset godina otkako islamska nacija spominje Palestinu. Muslimani, islamski mislioci, pisci i političari su je spomenuli na hiljade puta i hiljade ljudi na tom putu mučenički je dalo svoje živote. Da li je moguće tek tako dati neprijateljima deo islamskog sveta, dati mu da ga zauzme i prisvoji, a onda jedan narod isterati iz svoje kuće? Zar može nešto tako da se desi? Da li islam to dozvoljava? Dozvoljavaju li islamske nacije?

Ovo raspoloženje i atmosfera spremnosti, prisustva, očekivanja i potrebe za Palestinom mora se povećavati iz dana u dan. Ovaj sveti plamen svakodnevno se mora paliti u Palestini. Ti mladi ljudi, ti muškarci i žene, ti tinejdžeri, oni nesebični pojedinci spremni na žrtvu koji se bore protiv uzurpatorskog režima u Palestini, moraju znati da je suština u tome gde prebivaju. Neprijatelj će tu biti poražen. To što organizacije sede za pregovaračkim stolovima van granica Palestine ili se razmeću na forumima u ime Palestine, to neće rešiti problem. Problem će zajedno rešiti opšta podrška islamskog sveta spolja, i stvarna i opipljiva borba

palestinskog naroda iznutra, i to je ono što će se obiti o glavu palestinskom neprijatelju.¹¹⁰

Dan Jerusalima, nada za borce i zatvorenike u izraelskom zatvoru

Proslavite dan Jerusalima i smatrajte ga velikim. Naravno, globalna propaganda to neće preneti. Oni ljudi koji se nalaze u palestinskim zatvorima rekli su nam da se od naših slogana i našeg prisustva i naših stisnutih šaka koji dolaze iz naših namera i čvrste odlučnosti osećaju snažno i bivaju podstaknuti na otpor. Onaj iza zidina palestinskog zatvora ne treba da se oseća usamljeno. Muškarac i žena koji na ulicama Jerusalima, pojasa Gaze i drugih gradova okupirane Palestine bivaju napadnuti od cionističke rulje, takvi moraju osetiti da stojite iza njih, kako bi mogli da se odupru. Naravno, i države su odgovorne. Vlada Islamske Republike ima dužnosti koje vrši i koje će opet izvršiti. Nacionalna, javna i popularna pitanja imaju svoju specifičnu ulogu koju moraju da odigraju.¹¹¹

Otpor i demonstracije; svetlo nade

Omladina, deca, muškarci i žene koji danas svojom krvlju boje ulice i sokake u gradovima svoje otadžbine, i kla-

¹¹⁰ Molitvena beseda petkom, Teheran, 5. april 1991.

¹¹¹ Isto.

njači koji su na zajedničkoj molitvi petkom utvarom smrti razbili glavu izraelskih uzurpatora i useljenika, svetlom nade su obasjali ovu svetu zemlju, svetlom koje ta zemlja tokom svih četrdeset godina okupacije, a pre toga, ni u dani-
ma britanskog ugnjetavanja i pritiska, nikada nije videla.

Danas su dani slabosti, pasivnosti i iščekivanja palestinske nacije završeni, a islam joj je vratio istinsku snagu. Danas izdajnički i kompromitovani palestinski lideri koji se, bez obzira na patnju građana ili nomada, bave političkim transakcijama i trguju palestinskim kapitalom, više ne mogu određivati sudbinu te zemlje i nacije. Sudbina Palestine je u džamijama i džuma-namazima,¹¹² na ulicama i trgovima širom okupirane zemlje, i ovo je jedna od blagodati islama.¹¹³

¹¹² Grupna molitva koja se obavlja petkom.

¹¹³ Poruka upućena hadžijama, 5. juli 1989.

Izabrana kazivanja ajatolaha Hameneija o Jerusalimu i Palestini

Izdavač:

رایزخانه فرهنگی
جمهوری اسلامی ایران، بیلگراد

KULTURNI CENTAR AMBASADE
IR IRAN U BEOGRADU

Prevod:

Kulturni centar Ambasade IR Iran u Beogradu

Slog, prelom, likovno uređenje i korice:

Redakcija časopisa NUR

Štampa:

Službeni glasnik, Beograd

Tiraž:

200 primeraka

Prvo izdanje, Beograd, 2021

رایزخانه فرهنگی
جمهوری اسلامی ایران

KULTURNI CENTAR AMBASADE
IR IRAN U BEOGRADU

*Bog je naredio da će
Palestina biti oslobođena.*

*Ajatolah Hamnei,
vrhovni vođa Islamske Republike Iran*

KULTURNI CENTAR IR IRAN
Beograd, Neznanog junaka 8
www.iran.rs